

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

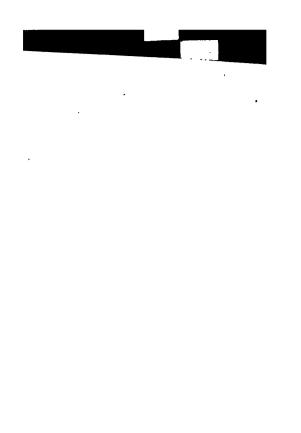
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

ΣΟΦΟΚΛΈΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

THE

CEDIPUS TYRAN NO

OF.

8 0 P H 0 C L E 8

WITH SHORT ENGLISH NOTES FOR THE USE OF SCHOOLS.

j b

oxford,

JOHN HENRY PARKER;
AND 377, STRAND, LONGON.

M DOCC PITT

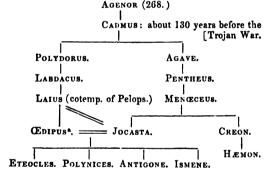
000 - 110-

OXFORD:
PRINTED BY I, SHRIMPTON.

SUBJECT of the Play. (Edipus discovers that he had murdered his father, and married his mother; and blinds himself.

Œdipus was of the royal family at Thebes, the Labdacidæ, descended from Cadmus, the founder of Thebes; hence ἄστυ οτ δῶμα Καδμεῖον (29, 35); Κάδμου τροφή, οτ λαός, (1. 144, Ant. 1155). The descent was as follows:—

a Hom. Od. A. 270, &c., makes Œdipus discover the marriage with his mother immediately, so that Jucasta was not mother of the family.

Laius being childless consulted the oracle of A. which warned him that if he had a son, he should d that son's hands (711-714, 1175). On the birth of therefore he desired Jocasta to destroy the babe; but not having the heart to do this, gave it to a shepherd s (1029) to make away with (1174); who took it to Mc Cithæron with its feetb pierced through and tied toge (1034, 1349); and there falling in with a shephere Polybus, king of Corinth, in pity gave the child to to take away to his own land (1178). The child adopted by the king Polybus and Merope (775) who v childless (1024), and brought up as their son (1021-10 One day at a feast a drunkard taunted him with not be their genuine son (779); and as they did not satisfy: when he questioned them on the subject, he (787) secr went to Delphi to consult Apollo. The oracle me answered that he was destined to kill his father and me his mother: and to avoid, as he thought, all chance of he would not return to Corinth. Travelling alone through Phocis (733) he met in a narrow road (1399) Laius i chariot (who was also going to Delphi, to ask, Eur. Ph 36, whether his son was really dead.) A quarrel hav arisen, Œdipus, not knowing who he was, killed La and his κῆρυξ or τροχηλάτης, and attendants (752, 7 813), except one slave who escaped (118, 756). He t travelled on into Bœotia, and came to Thebes (786); wh Creon, the queen's brother, himself a descendant of C mus, succeeded to the throne of Laius. Thebes was 1 in great distress from the Sphinx; a winged animal l

b Hence his name, Oiδίπους, i. e. the swoln-footed; from οίδίω πους.

- 1 (508, 1199) half lion, who posted herself on a rock 'hebes, and proposed to every Theban who passed e, 'What animal is it that is both quadruped, biped, iped, &c.?' Whoever was unable to solve it was by her. In this distress Creon promised the throne is queen's hand to any one who should solve it is solved the riddle, and married his mother Jocasta, rhom he shared the kingdom (578). Some time ards Thebes was wasted by a pestilence.
- e the plot of the play begins. The scene is the front royal palace.
- ie 1. A body of Thebans of all ages come as supbefore the royal palace to beg the king to endeavour them; he answers that he had already sent Creon rult the oracle at Delphi (1—85). Just then Creon from his mission, and says that the pestilence is e of the murder of Laius, and that Apollo requires is be avenged. Œdipus, surprised at the murder of ing having been neglected by the Thebans, undero search for the murderer (87—146). The Chorus and with prayer to the gods for aid, describe their igs (151—215).
- e 2. Œdipus denounces with curses any one who ig about the murder refuses to declare it (216—Meantime by Creon's advice (288, 555) the old prophet Teiresias has been sent for; who, on his, hesitating to declare the truth, is reviled by s, until, stung by the reproaches, he declares him to murderer (353, 362). Œdipus enraged accuses of having plotted against him; and Teiresias having

47.0%

INTRODUCTION AND ARGUMENT.

added some mysterious hints about the further guilt of Œdipus, retires, led by his attendant; and Œdipus goes within the palace (380—462). Chorus refuses to believe these suspicions (463—511).

Scene 3. Creon enters to protest against the accusations of Œdipus, who, however, threatens him with death (623). The quarrel calls Jocasta forth (634); and by her and the Chorus' intervention Creon is allowed to depart (677).

In the following Scene (4th) Jecasta tries to convince Œdipus that no confidence is to be placed in divination; and gives as a proof the oracle that Laius was to die by his son's hand, whereas in fact the son was exposed to death, and Laius was murdered by robbers (707-725). Her account of this murder however awakens Œdipus' suspicions (726), as it answers so closely to the quarrel he had on his way from Delphi to Thebes; and hearing that one slave had escaped, he entreats that he may be sent for, and he tells his wife so much of his own life as he knew. viz. of his residence at Corinth down to his flight from thence and his quarrel on the road; and shews that the only disagreement in Jocasta's account was that Laius was killed by robbers, whereas Œdipus was alone on the above occasion (842). This, however, leads Jocasta to speak scornfully of all oracles (857) The slave is sent for (862).

The Chorus deprecates Jocasta's impiety.

Scene 5. There enters a Messenger from Corinth, who announces the death of Polybus; this confirms Jocasta's disbelief in oracles; and Œdipus believes himself clear from half of the danger threatened him by Apollo, viz. that be should murder his father. But as he expresses his fear

lest the other half should still come true (976—988), viz. his incest with his mother, the Messenger (who happens to be the very man who took him as a child to Corinth) tells him that he was not son of Polybus and Merope, and relates what he himself knew of his exposure on Mount Cithæron (1016—1046). It then appears also that the slave who exposed him was the same man who escaped at the murder of Laius; so Œdipus is the more anxious to see him; but Jocasta, who knew what she had done with her child, has already caught the truth that the child was alive in Œdipus her husband, and in despair rushes out (1071).

Chorus speculates on some divine origin of their king, who had been thus found on the mountain (1086—1109).

Scene 6. The slave arrives and reluctantly tells Œdipus the rest of the story of his exposure; thus convincing him that he was Laius' son, and that he had really fulfilled the dreaded oracle (1185). Exit Œdipus.

Scene 7. Chorus having bewailed the changes of fortune (1186—1222), a Messenger enters and tells that Jocasta had hanged herself; and that Œdipus, who had rushed frantic into the palace, seeing her, put out his eyes with her brooch (1237—1285).

Scene the last. Œdipus comes forth blinded. Creon, who now is left in charge of the State (1418), addresses him kindly, and sends him within the palace till the will of the gods should be known respecting him.

DRAMATIS PERSONÆ.

OIAINOYZ. (Œdipus, King of Thebes.)

IEPET2. (A Priest; spokesman of the company of suppliants; 15; 32; 147.)

KΡΕΩΝ. (Creon, brother-in-law of Laius first, and then of Œdipus.)

xOPOZ. (Chorus of Theban elders; of the Κάδμου λαός sent for by Œdipus, 144; who enter, 151; and enquire what is the response of Phœbus: hence they are different from the company who attended 'Ieρεύς, which latter did not retire till after they had heard Creon tell Œdipus the response, 91,95.)

TEIPEZIAZ. (Tiresias, a celebrated blind Theban soothsavet.)

IOKAZTH. (Jocasta, the Queen.)

AFFEAOZ. (A Messenger sent from Corinth to announce the death of King Polybus.)

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΙΟΥ. (Shepherd, slave of Laius, who carried Œdipus as a child to Mount Cithæron.)

EHAFTEAO≥. (Messenger from within the palace who tells of Jocasta's death, &c.)

MUTÆ PERSONÆ.

IEPHN, &c. (Priests, old men and youths; the company of suppliants, 15, &c.)

NAIZ TEIPEZIOT. (444.)

провполож юкажтых. (945.)

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
ΙΕΡΕΥΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ γερόντων Θηβαίων.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΙΟΚΑΣΤΗ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ Λαΐου.
ΕΜΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΎΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΎ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Αιπών Κόρινθον Οἰδίπους, πατρὸς νόθος πρὸς τῶν ἀπάντων λοιδορούμενος ξένος, ἤλθεν πυθέσθαι Πυθικῶν θεσπισμάτων, ζητῶν ἐαυτὸν καὶ γένους φυτοσπόρον. εὐρῶν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἀμαξιτοῖς ἄκων ἔπεφνε Λάῖον γεννήτορα. Σφιγγὸς δὲ δείνῆς θνήσιμον λύσας μέλος ἤσχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος. λοιμὸς δὲ Θήβας εἶλε καὶ νόσος μακρά. Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἐστίαν, ὅπως πύθοιτο τοῦ κακοῦ παυστήριον.

ήκουσε φωνής μαντικής θεοῦ πάρα, τὸν Λαΐειον ἐκδικηθήναι φόνον.
δθεν μαθών ἐαυτὸν Οἰδίπους τάλας
πόρπαισι δισσὰς ἐξανάλωσεν κόρας,
αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόναις διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.

Ο τύραννος ολδίπους ἐπλ διακρίσει θατέρου ἐπιγέγραπται. χαριέντως δὲ τύραννον ἄπαντες αὐτὸν ἐπέγραφον, ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως, καίπερ ἡττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὡς φησι Δυκαίαρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ πρότερον αὐτὸν, οὐ τύραννον, ἐπιγράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν καὶ διὰ τὰ πράγματα ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ εἰς τὰς ᾿Αθήνας ἀμικεῖσθαι. ἴδιον δέ τι πεπόνθασιν οἱ μεθ΄ Θμηρον ποιηταὶ, τοὺς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες, ὀψέποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἦλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς ᾿Αρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἱππίας ὁ σοφιστής φησιν. Θρηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώπατον Ἔξετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα.

('Οδυσσ. σ. 84.) προσαγορευθήναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν' χαλεποὺς γάρ τινας περὶ ληστείαν τούτους γενέσθαι. ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυ ράννου ὅνομα δήλον. οὕτε γὰρ "Ομηρος οὕτε Ἡσίοδος οὕτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δὲ ᾿Αριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτεία τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυμνήτας προσαγορεύεσθαι. εὐφημότερον γὰρ κεῖνο τοὔνομα.

ΑΛΛΩΣ.

Ο Τύραννος Οιδίπους πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ ἐν τῷ Κολωνῷ ἐπιγέγραπται, τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος γνῶσις τῶν ἰδίων κακῶν Οιδίποδος, πήρωσίς τε τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ δι' ἀγχόνης θάνατος Ἰοκάστης.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩι.

Λάῖε Λαβδακίδη, παίδων γένος δλβιον αἰτεῖς. δώσω τοι φίλον υἰόν ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ σοῦ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάος. ὡς γὰρ ἔνευσε Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας, οῦ φίλον ῆρπασας υἰόν ὁ δ' ηῦξατό σοι τάδε πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

«Εστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπου, οῦ μία φωνή, καὶ τρίπου ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν ἐρπετὰ κινείται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντου. ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐρειδύμενον ποσὶ βαίνη, ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

6

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Κλύθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων, φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλοκίης. ἄνθρωπον κατέλεξας, δς ἡνίκα γαῖαν ἐφέρπει, πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει, αὐχένα φορτίζων, γήραϊ καμπτόμενος.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ,

5

10

15

20

Ο1. ³Ω τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή, τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι; πόλις δ' όμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, όμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων' άγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα, ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα, ό πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος. ἀλλ', ὧ γεραιὲ, φράζ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς πρὸ τῶνδε φωνείν, τίνι τρόπω καθέστατε, δείσαντες, ἢ στέρξαντες; ὡς θέλοντος ἀν ἐψοῦ προσαρκείν πῶν δυσάλγητος γὰρ ἀν εἴην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἔδραν.

είην τοιώνδε μή ού κατοικτείρων έδραν.

IE. ἀλλ', ὧ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς, όρᾶς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα βωμοῖσι τοῖς σοῖς οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὰν γήρα βαρεῖς ἱερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνὸς, οἴδε τ' ἢθέων λεκτοί· τὸ δ' ᾶλλο φῦλον ἐξεστεμμένον ἀγοραῖσι θακεῖ, πρός τε Παλλάδος διπλοῖς ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντεία σποδῷ. πόλις γὰρ, ὥσπερ καὐτὸς εἰσορῆς, ἄγαω ἦδη σαλεύει κἀνακουφίσαι κάρα

25

30

35

40

45

50

βυθών έτ' οὐκ οία τε Φοινίου σάλου. φθίνουσα μέν κάλυξιν έγκάρποις χθονός, Φθίνουσα δ' αγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε άνόνοις νυναικών έν δ' ό πυρφόρος θεός σκήψας έλαύνει, λοιμός έχθιστος, πόλιν, ύφ' οὖ κενοῦται δώμα Καδμεῖον' μέλας δ' "Αιδης στεναγμοίς και γόοις πλουτίζεται. θεοίσι μέν νυν ούκ ισούμενόν σ' ένω ούδ' οίδε παίδες έζόμεσθ' εφέστιοι, ανδρών δε πρώτον έν τε συμφοραίς βίου κοίνοντες έν τε δαιμόνων Ευναλλαναίς. ος γ' έξέλυσας άστυ Καθμείον μολών σκληράς ἀοιδοῦ δασμον δν παρείγομεν. καὶ ταῦθ' ὑΦ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδώς πλέον οὐδ' ἐκδιδαγθείς' ἀλλὰ προσθήκη θεοῦ λέγει νομίζει θ' ήμὶν ὀρθώσαι βίον. νῦν τ', & κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα, ίκετεύομεν σε πάντες οίδε πρόστροποι άλκήν τιν' εύρεῖν ήμλν, εἶτε του θεῶν Φήμην ακούσας είτ' απ' ανδρός οίσθα που ώς τοίσιν έμπείροισι καὶ τὰς Ευμφοράς ζώσας δρώ μάλιστα των βουλευμάτων. ίθ', & βροτών άριστ', ανόρθωσον πόλιν. ίθ', εὐλαβήθηθ' ώς σε νῦν μεν ήδε γη σωτήρα κλήζει της πάρος προθυμίας άρχης δέ της σης μηδαμώς μεμνώμεθα στάντες τ' ές δρθον και πεσόντες υστερον άλλ' ἀσφαλεία τήνδ' ἀνύρθωσον πόλιν. δρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίω τύχην παρέσχες ήμεν, και τανθν ίσος γενοθ. ώς είπερ ἄρξεις τησδε γης, ώσπερ κρατείς,

	ξύν ανδράσιν κάλλιον ή κενής κρατείν	55
	ώς οὐδέν έστιν οῦτε πύργος οῦτε ναῦς	
	ξρημος ανδρών μη ξυνοικούντων έσω.	
oi.	δ παίδες οἰκτροὶ, γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι	
	προσήλθεθ' ίμείροντες. εὐ γὰρ οἰδ' ὅτι	
	νοσείτε πάντες, και νοσοθντες, ώς έγω	66
	οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.	
	τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς εν' ἔρχεται	
	μόνον καθ' αύτον, κουδέν άλλον ή δ' έμη	
	ψυχή πόλιν τε κάμε και σ' όμοῦ στένει.	
	δοτ' οὐχ υπνφ γ' ευδοντά μ' έξεγείρετε,	65
	άλλ' ίστε πολλά μέν με δακρύσαντα δή,	
	πολλάς δ' όδους έλθόντα φροντίδος πλάνοις.	
	ην δ' εδ σκοπών ηδρισκον Ιασιν μόνην,	
	ταύτην έπραξα. παίδα γὰρ Μενοικέως	
	Κρέοντ', έμαυτοῦ γαμβρόν, ές τὰ Πυθικά	70
	ἔπεμψα Φοίβου δώμαθ', ώς πύθοιθ' ὅ τι	, -
	δρων ή τί φωνων τήνδε ρυσαίμην πόλιν.	
	καί μ' ήμαρ ήδη ξυμμετρούμενον χρόνω	
	λυπει τι πράσσει. του γαρ εικότος πέρα	
	απεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου.	75
	όταν δ' ϊκηται, τηνικαῦτ' έγω κακὸς	"
	μη δρών αν είην πάνθ' όσ' αν δηλοί θεός.	
IE.	άλλ' ές καλου σύ τ' είπας οίδε τ' άρτίως	
	Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσί μοι.	
oī.		80
	σωτηρι βαίη λαμπρὸς ώσπερ δμματι.	
IE.	άλλ' εἰκάσαι μὲν, ἡδύς οὐ γὰρ ἄν κάρα	
	πολυστεφής ωδ' είρπε παγκάρπου δάφνης.	
OI.		
	άναξ, εμόν κήθευμα, παί Μενοικέως.	•

S. Call

	τίν' ήμλν ήκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;	
KP.	έσθλήν. λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ, εἰ τύχοι	
	κατ' ὀρθὰν ἐξελθόντα, πάντ' ἄν εὐτυχεῖν.	
OI.	έστιν δε ποίον τούπος; ούτε γάρ θρασύς	
	οῦτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ.	90
KP.	εί τωνδε χρήζεις πλησιαζόντων κλύειν,	,
	έτοιμος είπειν, είτε και στείχειν έσω.	
OI.	ές πάντας αύδα. τωνδε γάρ πλέον φέρω	
	τὸ πένθος ή καὶ της έμης ψυχης πέρι.	
KP.	λέγοιμ' αν οί ήκουσα τοῦ θεοῦ πάρα.	95
	ανωγεν ήμας Φοίβος έμφανως αναξ	70
	μίασμα χώρας, ώς τεθραμμένου χθονί	
	έν τηδ, έλαύνειν μηδ ανήκεστον τρέφειν.	
oı.		
	ανδρηλατούντας, ή φόνφ φόνον πάλιν	100
	λύοντας, ώς τόδ αίμα χειμάζον πόλιν.	
oı.	ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;	
KP.	ην ημίν, ωναξ, Δάϊός ποθ' ήγεμων	
	γης τησδε, πρίν σε τηνδ' απευθύνειν πόλιν.	
oı.	έξοιδ ἀκούων οὐ γὰρ εἰσείδόν γέ πω.	105
	τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφώς	3
•	τούς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινά.	
OI.		
·	ίχνος παλαιάς δυστεκμαρτον αίτίας;	
KP.		110
	άλωτόν εκφεύγει δε ταμελούμενον.	
oī.	πύτερα δ' εν οίκοις, ή 'ν αγροίς ὁ Λάϊος,	
	η γης ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνφ;	
KP.	θεωρός, ως έφασκεν, έκδημων, πάλιν	
•	πρὸς οἶκον οὖκ ἔθ' ἵκεθ', ὡς ἀπεστάλη.	£15
OI.	οὐδ' ἄγγελός τις οὐδε συμπράκτωρ όδοῦ	3

	C	
IE.	δ παίδες, Ιστώμεσθα' τῶνδε γὰρ χάρω	
	σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἢ πεπτωκότες.	
	ώς παν έμου δράσοντος. ή γαρ εύτυχεις	145
	άλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροιζέτω,	
	ΐστασθε, τούσδ' ἄραντες ίκτῆρας κλάδους	
	άλλ' ώς τάχιστα, παίδες, ύμεις μεν βάθρων	
	κείνφ προσαρκών οὖν ἐμαυτὸν ἀφελώ.	
	κάμ' αν τοιαύτη χειρί τιμωρείν θέλοι.	140
	őστις γὰρ ἦν ἐκεῖνον ὁ κτανὼν τάχ' ἄν	
	άλλ' αὐτὸς αύτοῦ, τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.	
	ύπερ γαρ ούχι των απωτέρω φίλων,	
	γη τηθε τιμωρούντα τῷ θεῷ θ' ἄμα.	- 55
	ωστ' ενδίκως όψεσθε κάμε σύμμαχον,	135
	πρό τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν	
J	ἐπαξίως γὰρ Φοίβος, ἀξίως δὲ σὺ	
.10	άλλ' έξ ύπαρχης αὐθις αῦτ' έγὼ φανώ.	
	μεθέντας ήμας ταφανή προσήγετο.	.30
KP.	ή ποικιλφδός Σφίγε το πρός ποσί σκοπείν	130
J.,	ούτω πεσούσης είργε τοῦτ' έξειδέναι;	
OI.	κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδών τυραννίδος	
	ούθεις άρωγός εν κακοίς εγίγνετο.	
KP	δοκούντα ταῦτ' ἦν' Λαΐου δ' ὀλωλότος	125
υ1.	πως οὖν ὁ ληστής, εἶ τι μὴ ξὺν ἀργύρφ ἐπράσσετ' ἐνθένδ', ἐς τόδ' ἄν τόλμης ἔβη ;	
oī.	ρώμη κτανείν νιν, άλλα σύν πλήθει χερών.	
KP.	ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾳ	
VD.	άρχην βραχείαν εὶ λάβοιμεν ελπίδος.	
oı.	τὸ ποιον; έν γὰρ πόλλ' αν εξεύροι μαθείν,	120
	ων είδε πλην έν οὐδεν είχ' είδως φράσαι.	
KP.	θνήσκουσι γάρ, πλην είς τις, δε φόβφ φυγών	
	κατειό, ότου τις εκμαθών εχρησατ αν;	

και δευρ' έβημεν ων δδ' έξαγγέλλεται. Φοίβος δ' ό πέμψας τάσδε μαντείας άμα σωτήρ θ' ικοιτο και νόσου παυστήριος. 150 ΧΟ. & Διός άδυεπες φάτι, τίς ποτε τας πολυχρύσου **Πυθώνος ἀγλαὰς ἔβας** [στρ. a'. Θήβας; εκτέταμαι Φοβεράν Φρένα, δείματι πάλ**ί**ήιε Δάλιε Παιὰν. άμφι σοι άζόμενος, τί μοι ή νέον, 155 ή περιτελλομέναις δραις πάλιν έξανύσεις χρέος. είπε μοι, & χρυσέας τέκνον Έλπίδος, αμβροτε Φάμα. πρώτά σε κεκλόμενος, θύνατερ Διος, αμβροτ' 'Αθάνα. άντ. α'. 150 γαιάοχόν τ' άδελφεάν 160 "Αρτεμιν, α κυκλόεντ' αγορας θρόνον εὐκλέα θάσσει, καὶ Φοίβον έκαβόλον, ἰὼ τρισσοί άλεξίμοροι προφάνητέ μοι. εί ποτε και προτέρας άτας ύπερορνυμένας πόλει 165 ηνύσατ' έκτοπίαν φλόγα πήματος, έλθετε και νυν. δ πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω στρ. β'. 167 πήματα νοσεί δέ μοι πρόπας στόλος, οὐδ ένι φροντίδος έγχος 170 φ τις άλέξεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα κλυτάς γθονός αξέεται οξτε τόκοισιν ληίων καμάτων ανέχουσι γυναίκες· 174 άλλον δ' αν άλλω προσίδοις απερ εύπτερον δρνιν κρείσσον αμαιμακέτου πυρός δρμενον ἀκτὰν πρὸς ἐσπέρου θεοῦ. ων πόλις ανάριθμος δλλυται. νηλέα δε γένεθλα πρός πέδω θαναταφόρα κείται avolutos. 180

έν δ' ἄλοχοι πολιαί τ' ἔπι ματέρες	
ἀκτὰν παρὰ βώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι	•
λυγρών πόνων ίκτηρες έπιστενάχουσιν.	185
παιάν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς δμαυλος:	,
δεν υπερ, δε χρυσέα θύγατερ Διός,	
εὐῶπα πέμψον ἀλκάν' [στρ	. v.
Αρεά τε τον μαλερον, δε νθν ἄχαλκος ἀσπ	
φλέγει με περιβόητος αντιάζων,	191
παλίσσυτον δρόμημα νωτίσαι πάτρας	-,-
απουρον, είτ' ές μέγαν θάλαμον 'Αμφιτρίτας	195
είτ' ε'ς τον απόξενον δρμον	- 73
Θρήκιον κλύδωνα.	
τέλει γὰρ εἴ τι νὺξ ἀφῆ,	
τοῦτ' ἐπ' ήμαρ ἔρχεται'	
τὸν, Ταν πυρφόρων	200
ἀστραπᾶν κράτη νέμων,	
& Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῷ Φθίσον κεραυνῷ.	
Λύκει ἄναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ'	άν-
κυλάν άντ. γ΄.	
βέλεα θέλοιμ' αν άδάματ' ένδατείσθαι	205
άρωγὰ προσταχθέντα, τάς τε πυρφόρους	205
'Αρτέμιδος αίγλας, ξὺν αἶς Δύκι' ὅρεα διάσσει	ı•
τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,	
τασδ επώνυμον γας,	210
οίνωπα Βάκχον εΰιον,	210
Μαινάδων όμόστολον,	
πελασθηναι φλέγοντ'	
άγλαῶπι • • •	
πεύκα πὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν.	215

14

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

αίτεις ά δ' αίτεις, ταμ' έὰν θέλης έπη OT. κλύων δέχεσθαι τη νόσω θ' ύπηρετείν, άλκην λάβοις αν κάνακούφισιν κακών άγω ξένος μεν τοῦ λόγου τοῦδ' έξερω. ξένος δε τοῦ πραχθέντος, οὐ γὰρ αν μακράν ίχνευον αὐτὸ, μη οὐκ ἔχων τι σύμβολον. υθν δ', υστερος γάρ αστός είς αστούς τελώ, ύμιν προφωνώ πάσι Καδμείοις τάδε δστις ποθ' ύμῶν Λάϊον τὸν Λαβδάκου κάτοιδεν ανδρός έκ τίνος διώλετο, 225 τούτον κελεύω πάντα σημαίνειν έμοί. κεί μέν Φοβείται, τοὐπίκλημ' ὑπεξελών αὐτὸς καθ' αὑτοῦ πείσεται νὰρ ἄλλο μὲν άστεργές οὐδέν, γης δ' ἄπεισιν άβλαβής. εί δ' αὐ τις άλλον οίδεν έξ άλλης χθονός, 230 τὸν αὐτόχειρα μὴ σιωπάτω τὸ γὰρ κέρδος τελώ 'γω χή χάρις προσκείσεται. εί δ' αὖ σιωπήσεσθε, καί τις ἡ φίλου δείσας απώσει τούπος ή γαὐτοῦ τόδε. άκ τωνδε δράσω, ταθτα χρή κλύειν έμοθ. 235 τὸν ἄνδρ' ἀπαυδώ τοῦτον, ὅστις ἐστὶ, γῆς τησο, ης έγω κράτη τε καὶ θρόνους νέμω. μήτ' εσδέχεσθαι μήτε προσφωνείν τινά, μήτ' έν θεών εὐχαῖσι μήτε θύμασιν κοινόν ποιείσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν 240 ώθειν δ' ἀπ' οίκων πάντας, ὡς μιάσματος τουδ' ήμλν όντος, ώς τὸ Πυθικόν θεου μαντείον έξέφηνεν άρτίως έμοί. έγω μέν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι τῶ τ' ἀνδρὶ τῶ θανόντι σύμμαχος πέλω. 245 κατεύχομαι δε τον δεδρακότ', είτε τις

είς ων λέληθεν είτε πλειόνων μέτα. κακόν κακώς νιν άμορον έκτρί ψαι βίον. έπεύχομαι δ', οίκοισιν εί Ευνέστιος έν τοις έμοις γένοιτ' έμου συνειδότος. 250 παθείν άπερ τοίσδ' άρτίως ήρασάμην. ύμιν δε ταθτα πάντ' επισκήπτω τελείν, ύπέρ τ' έμαυτοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆσδέ τε γης ωδ ακάρπως καθέως έφθαρμένης. ούδ' εί γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον, 255 ακάθαρτον ύμας είκος ήν ούτως έαν, ανδρός γ' αρίστου βασιλέως όλωλότος. άλλ' έξερευνάν νῦν δ' ἐπεὶ κυρώ τ' ἐγώ έχων μέν άρχας, ας έκείνος είχε πρίν, έγων δε λέκτρα και γυναίχ' δμόσπορον, 260 κοινών τε παίδων κοίν αν, εί κείνω γένος μη 'δυστύχησεν, ην αν έκπεφυκότα' νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη. ανθ' ων έγω τάδ', ωσπερεί τούμου πατρός, ύπερμαγούμαι κάπὶ πάντ' ἀφίξομαι, 265 ζητών του αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβείν, τῷ Λαβδακείω παιδί Πολυδώρου τε καί τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' 'Αγήνορος' καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρώσιν εξίγομαι θεούς μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινὰ 270 μήτ' οὖν γυναικῶν παίδας, ἀλλὰ τῷ πότμο τώ γυν Φθερείσθαι κάτι τουδ' έχθίονι ύμιν δε τοις άλλοισι Καδμείοις, δσοις τάδ' έστ' ἀρέσκονθ', ή τε σύμμαχος Δίκη γοί πάντες εὖ ξυνείεν εἰσαεὶ θεοί. 275 (Ο. Εσπερ μ' αραίον έλαβες, ωδ', αναξ, έρω. οῦτ' ἔκτανον γὰρ οῦτε τὸν κτανόντ' ἔχω

	δείξαι. το δε ζήτημα του πέμψαντος δν	
	Φοίβου τόδ' είπειν, δστις είργασταί ποτε.	
OI.	δίκαι' έλεξας. άλλ' άναγκάσαι θεούς	280
	αν μη θελωσιν οὐδ' αν είς δύναιτ' ανήρ.	
XO.	τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἄν λέγοιμ' άμοὶ δοκεῖ.	
	εί και τρίτ' έστι, μη παρής το μη ου φράσαι.	
	ανακτ' ανακτι ταθθ' δρώντ' ἐπίσταμαι	
	μάλιστα Φοίβφ Τειρεσίαν, παρ' οδ τις αν	285
	σκοπών τάδ', δναξ, έκμάθοι σαφέστατα.	3
OT.	άλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.	
01.	έπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς	
	πομπούς πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται.	
VΛ		
	καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη.	290
	τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.	
	θανείν ελέχθη πρός τινων όδοιπόρων.	
	ήκουσα κάγω, τον δ' ίδοντ' οὐδείς όρά.	
xo.	άλλ' εί τι μεν δη δείματος τρέφει μέρος,	
	τας σας ακούων ου μενεί τοιάσδ' αράς.	295
	φ μή 'στι δρώντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεί.	
XO.	άλλ' ούξελέγξων αὐτὸν ἔστιν' οίδε γάρ	
	τὸν θεῖον ήδη μάντιν ὧδ' ἄγουσιν, ὧ	
	τάληθες εμπεφυκεν ανθρώπων μόνφ.	
oı.	δ πάντα νωμών Τειρεσία, διδακτά τε	300
	ἄρρητά τ' οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ,	_
	πόλιν μέν, εί και μή βλέπεις, φρονείς δ' δμως	
	οία νόσφ σύνεστιν ής σε προστάτην	
	σωτηρά τ', διναξ, μοθνον έξευρίσκομεν.	
	Φοίβος γαρ, εί τι μη κλύεις των αγγέλων,	305
	πέμψασιν ήμιν αντέπεμψεν, έκλυσιν	3-3
	μόνην αν έλθειν τουδε του νοσήματος,	
	el τοὺς κτανόντας Λάϊον μαθόντες εὖ	

	κτειναιμεν, η γης φυγασας εκπεμψαιμεσα.	
	σὺ δ' οὖν φθονήσας μήτ' ἀπ' οὶωνῶν φάτιν	310
	μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις όδὸν,	
	ρυσαι σεαυτόν και πόλιν, ρυσαι δ' έμε,	
	ρυσαι δε παν μίασμα του τεθνηκότος.	
	έν σοι γάρ έσμεν άνδρα δ' ώφελείν άφ' ων	
	έχοι τε καὶ δύναιτο κάλλιστος πόνων.	315
ΓE.	φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη	
	λύει φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς έγὼ	
	είδως διώλεσ' ου γάρ αν δευρ' ικόμην.	
OI.	τί δ' ἔστιν; ώς ἄθυμος εἰσελήλυθας.	
re.		320
	κάγω διοίσω τουμόν, ην έμοι πίθη.	•
DI.		
	τηθ, η σ' έθρεψε, τηνδ' αποστερών φάτιν.	
FE.	. δρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν	
	πρός καιρόν ώς οὖν μηδ έγὼ ταυτὸν πάθω.	325
XO.	μη πρός θεών φρονών γ' ἀποστραφής, ἐπεὶ	•
	πάντες σε προσκυνοῦμεν οίδ' ίκτήριοι.	
TE.	πάντες γὰρ οὐ Φρονεῖτ'. έγω δ' οὐ μή ποτε	
	τάμ', ως αν είπω μη τα σ', εκφήνω κακά.	
OI.	τί φής; ξυνειδώς ου φράσεις, άλλ' έννοεις	330
	ήμας προδούναι καὶ καταφθείραι πόλιν ;	
ΓE.	έγω ουτ' έμαυτον ουτε σ' άλγυνω. τί ταυτ'	
	άλλως έλέγχεις; οὐ γὰρ ἃν πύθοιό μου.	
oı.		
	φύσιν σύ γ' δργάνειας, έξερεῖς ποτὲ,	335
	άλλ' δδ' ἄτεγκτος κάτελεύτητος φανεί;	
TE.	οργήν εμεμψω την εμήν την σην δ' όμοῦ	
	ναίουσαν οὐ κατείδες, άλλ' έμε ψέγεις.	
OI.	τίς γὰρ τοιαῦτ' ἄν οὐκ ἄν ὀργίζοιτ' ἔπη	
	•	

	κλύων, α νῦν σὰ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν;	340
TE.		•
OI.	οὐκοῦν ἄ γ' ήξει καὶ σε χρη λέγειν έμοί.	
TE.		
113.	θυμοῦ δι' ὀργῆς ήτις ἀγριωτάτη.	
OI.		345
01.	απερ ξυνίημ'. ἴσθι γαρ δοκών έμοὶ	343
	καὶ ξυμφυτεῦσαι τοῦργον, εἰργάσθαι θ' ὅσον	
	μη χερσί καίνων εί δ' ετύγχανες βλέπων,	
	καὶ τουργον αν σου τουτ' έφην είναι μόνου.	
TE.	άληθες; εννέπω σε τῷ κηρύγματι	350
	φπερ προείπας έμμένειν, κάφ' ήμέρας	
	της νῦν προσαυδάν μήτε τούσδε μήτ' έμε,	
	ώς όντι γης τησδ' ἀνοσίφ μιάστορι.	
OI.	ούτως ἀναιδώς έξεκίνησας τόδε	
	τὸ ῥῆμα; καί που τοῦτο φεύξεσθαι δοκείς;	355
TE.	πέφευγα τάληθες γάρ Ισχθον τρέφω.	
OI.	πρός τοῦ διδαχθείς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης	
TE.	πρός σοῦ, σὸ γάρ μ' ἄκοντα προύτρέψω λέγε	
OI.		
TE.		360
oı.	ούχ ώστε γ' είπειν γνωστόν άλλ' αὐθις φρά	σον.
TE.	φονέα σε φημί τανδρός οδ ζητείς κυρείν.	
OI.	άλλ' οδ τι χαίρων δίς γε πημονάς έρεις.	
TE.		
OI.		365
TE.		203
- 2.	αίσχισθ όμιλοῦντ', οὐδ' όρᾶν ἵν' εἶ κακοῦ.	
OI.		
TE.		
		٠
OI.	άλλ' ἔστι, πλην σοί. σοι δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπο	: 370

	τυφλὸς τά τ' ὧτα τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ.	
TE.		
	ούδεις δε ούχι τωνδ' όνειδιεί τάχα.	
OI.	μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτὸς, ὥστε μήτ' ἐμὲ	
	μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾳ, βλάψαι ποτ' ἄν.	375
TE.		0.0
	ίκανδε 'Απόλλων, ο τάδ' έκπραξαι μέλει.	
OI.	Κρέοντος, ή σου ταυτα τάξευρήματα;	
TE.		
	ω πλούτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης	380
	ύπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,	300
	οσος παρ' υμιν ο φθόνος φυλάσσεται,	
	εὶ τησδέ γ' ἀρχης οῦνεχ', ην έμοὶ πόλις	
	δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχείρισεν,	
	ταύτης Κρέων ὁ πιστὸς, ούξ ἀρχῆς φίλος,	385
	λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται,	J -J
	ύφεις μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,	
	δόλιον αγύρτην, όστις έν τοις κέρδεσιν	
	μόνον δέδορκε, την τέχνην δ' έφυ τυφλός.	
	έπεὶ, φέρ' εἰπὲ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής;	390
	πως ούχ, οθ' ή ραψφδός ένθάδ' ην κύων,	3)-
	ηύδας τι τοίσδ' άστοίσιν έκλυτήριον;	
	καίτοι τό γ' αίνιγμ' οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν	
	άνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει	
	ην οῦτ' ἀπ' οἰωνῶν σὰ προὐφάνης ἔχων	395
	ουτ' εκ θεων του γνωτόν' άλλ' εγώ μολών,	373
	ό μηδέν είδως Οίδίπους, έπαυσά νιν,	
	γνώμη κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών	
	ον δή σύ πειράς έκβαλείν, δοκών θρόνοις	
	παραστατήσειν τοις Κρεοντείοις πέλας.	400
	κλαίων δοκείς μοι καὶ σὺ χώ συνθείς τάδε	7
	Y	

	άγηλατήσειν' εί δε μη 'δόκεις γέρων	
	είναι, παθών έγνως αν οίά περ φρονείς.	
XO.	ήμιν μεν εικάζουσι και τα τουδ' έπη	
	όργη λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπου, δοκεῖ.	405
	δεί δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ	
	μαντεῖ ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.	
TE.	εί και τυραννείς, έξισωτέον το γούν	
	Τσ' ἀντιλέξαι' τοῦδε γὰρ κάγὼ κρατῶ.	
	οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξία	410
	ωστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι.	
	λέγω δ', επειδή καὶ τυφλόν μ' ωνείδισας	
	σὺ καὶ δέδορκας, κοῦ βλέπεις ἵν' εἶ κακοῦ,	
	οὐδ' ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.	
	άρ' οίσθ ἀφ' ων εί; και λέληθας έχθρος ων	415
	τοις σοισιν αὐτοῦ νέρθε κἀπὶ γῆς ἄνω,	4-9
	καί σ' αμφιπλήξ μητρός τε και του σου πατρ	Ac.
	έλα ποτ' έκ γης τησδε δεινόπους άρα,	••
	βλέποντα νῦν μὲν ὅρθ, ἔπειτα δὲ σκότον.	
	βοής δε τής σής ποίος οὐκ έσται λιμήν,	420
	ποίος Κιθαιρών οὐχὶ σύμφωνος τάχα,	4.0
	όταν καταίσθη του υμέναιον, δν δόμοις	
	αταν καταισση τον υμεναιον, ον σομοις ανορμον είσεπλευσας, εὐπλοίας τυχών;	
	άλλων δε πλήθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,	
	ά σ' έξισώσει σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.	425
	πρός ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοῦμὸν στόμα	
	προπηλάκιζε, σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν	
~~	κάκιον δστις έκτριβήσεταί ποτε.	
OI.		
	ούκ εἰς ὅλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν	430
	άψορρος οίκων τωνδ' αποστραφείς άπει;	
TR	ດນີດີ ໂທດເເກນ ຜູ້ນາວນີ້ ຄືນ. ຄື ຕານ ແຫ່ "ແຕ່ໄດ້ຄວວ.	

01.	οὐ γάρ τι σ' ήδη μῶρα φωνήσοντ', ἐπεὶ σχολή σ' ἀν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.	
TE.	ήμεις τοιοίδ' έφυμεν, ώς μέν σοι δοκεί,	435
OI.	μῶροι, γονεῦσι δ', οι σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες. ποίοισι; μεινον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;	
	ήδ' ήμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεί.	
01.	ώς πάντ' ἄγαν αίνικτὰ κάσαφη λέγεις.	
TE.	ούκ ούν σὺ ταῦτ' ἄριστος ευρίσκειν ἔφυς;	440
OI.	τοιαθτ' ονείδις', οις εμ' ευρήσεις μέγαν.	
TE.	αύτη γε μέντοι σ' ή τύχη διώλεσεν.	
OI.	άλλ' εί πόλιν τήνδ' έξέσωσ', οῦ μοι μέλει.	
TE.	ἄπειμι τοίνυν' καὶ σὺ, παῖ, κόμιζέ με.	
OI.	κομιζέτω δηθ' ώς παρών σύ γ' έμποδών	445
	όχλεις, συθείς τ' αν ούκ αν άλγύναις πλέον.	
TE.	είπων ἄπειμ' ων ουνεκ' ήλθον, ου το σον	
	δείσας πρόσωπον. οὐ γὰρ ἔσθ ὅπου μ' ὀλεῖς.	
	λέγω δέ σοι τον ἄνδρα τοῦτον, δν πάλαι	
	ζητεις ἀπειλων, κάνακηρύσσων φόνον	450
	τον Λαίειον, οδτός έστιν ένθάδε,	40
	ξένος λόγφ μέτοικος, είτα δ' έγγενης	
	φανήσεται Θηβαίος οὐδ ἡσθήσεται	
	τη ξυμφορά. τυφλός γάρ έκ δεδορκότος	
	καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἔπι	
	σκήπτρφ προδεικνύς γαΐαν έμπορεύσεται.	455
	φανήσεται δε παισί τοις αύτου ξυνών	
	άδελφὸς αύτὸς καὶ πατήρ, κάξ ῆς ἔφυ	
	γυναικός υίδς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρός	_
	δμόσπορός τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἰὼν	460
	είσω λογίζου καν λάβης έψευσμένον,	
	φάσκειν εμ' ήδη μαντική μηδεν φρονείν.	
XO.	τίς δυτιν' ή θεσπιέπεια Λελήλο είπε πέτου στο	n. 6.

άρρητ' άρρητων τελέσαντα Φοινίαισι χερσίν; 465 ώρα νιν ἀελλάδων ίππων σθεναρώτερον φυγά πόδα νωμάν. ένοπλος γάρ έπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει πυρί και στεροπαίς δ Διός γενέτας 470 δειναί δ' Εμ' επονται Κῆρες ἀναπλάκητοι. έλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος ἀρτίως φανείσα ἀντ. α΄. φάμα Παρνασοῦ τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν. φοιτά γὰρ ὑπ' ἀγρίαν 476 ύλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ πέτρας ἄτε ταῦρος, μέλεος μελέω ποδί χηρεύων, τὰ μεσόμφαλα γας απονοσφίζων 480 μαντεία τὰ δ' ἀεὶ ζώντα περιποτάται. δεινά μέν οὖν, δεινά ταράσσει σοφός οἰωνοθέτας. στρ. β'. 483 ούτε δοκούντ' ούτ' ἀποφάσκονθ'. δ τι λέξω δ΄ ἀπορῶ. πέτομαι δ' έλπίσιν οῦτ' ἐνθάδ' ὁρῶν οῦτ' ὀπίσω. τί γὰρ ἡ Λαβδακίδαις ή τω Πολύβου νεικος έκειτ' ούτε πάροιθέν ποτ' έγωγ' οὖτε τανῦν πω 490 ξμαθον πρός ότου δή βασάνω έπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἶμ' Οἰδιπόδα Λαβδακίδαις έπίκουρος άδήλων θανάτων. άλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὅ τ' ᾿Απόλλων ξυνετοὶ καὶ τὰ åντ. β'. 498 βροτῶν είδότες άνδρων δ' ότι μάντις πλέον ή 'γω φέρεται,

	κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθής τοφία δ' αν σοφίαν παραμείψειεν ἀνήρ.	501
	άλλ' οῦποτ' ἔγωγ' αν, πρὶν ἴδοιμ' ὀρθὸν ἔ	πos,
	μεμφομένων αν καταφαίην.	505
	φανερά πτερόεσσ' ήλθε κόρα	
	ποτέ, καὶ σοφὸς ὤφθη, βασάνφ θ' ἡδύπολις	τφ̂
	ầπ' ểμâs	510
	φρενός οῦποτ' ὀφλήσει κακίαν.	
KP.	ανδρες πολίται, δείν' έπη πεπυσμένος	
	κατηγορείν μου τον τύραννον Οἰδίπουν	
	πάρειμ' ἀτλητῶν. εί γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς	515
	ταις νυν νομίζει πρός γ' έμου πεπονθέναι	
	λόγοισιν είτ' έργοισιν ές βλάβην φέρον,	
	ούτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,	
	φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς άπλοῦν	
	ή ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει,	520
	άλλ' ές μέγιστον, εί κακὸς μὲν ἐν πόλει,	
	κακός δὲ πρός σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.	
xo.	άλλ' ήλθε μεν δή τοῦτο τοῦνειδος τάχ' αν	
	όργη βιασθέν μαλλον ή γνώμη φρενών.	
KP.	τοῦ πρὸς δ' ἐφάνθη ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι	525
	πεισθείς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδείς λέγοι;	
XO.	ηὐδατο μὲν τάδ' οἶδα δ' οὐ γνώμη τίνι.	
KP.	έξ δμμάτων δ' δρθών τε κάξ δρθής φρενός	
	κατηγορείτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου;	
Xo.	ούκ οίδ' ά γαρ δρωσ' οι κρατούντες ούχ όρω.	530
	αὐτὸς δ' ὅδ' ήδη δωμάτων ἔξω περᾶ.	
OI.	ούτος σὺ, πῶς δεῦρ' ἦλθες; ἢ τοσόνδ' ἔχεις	
	τύλμης πρόσωπον ώστε τὰς έμὰς στέγας	
	ίκου, φονεύς ων τοῦδε τανδρός εμφανώς	
	ληστής τ' έναργής της έμης τυραννίδος;	535

	φέρ' είπε πρός θεών, δειλίαν ή μωρίαν	
	ίδων τιν' έν μοι ταθτ' έβουλεύσω ποιείν;	
	ή τουργον ώς οὐ γνωριοίμί σου τόδε	
	δόλφ προσέρπον κούκ άλεξοίμην μαθών;	
	άρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου,	540
	ανευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα	•
	θηραν, δ πλήθει χρήμασίν θ' αλίσκεται;	
KP.	οίσθ' ως ποίησον ; άντι των είρημένων	
	Τσ' ἀντάκουσον, κἦτα κριν' αὐτὸς μαθών.	
oı.	λέγειν σύ δεινός μανθάνειν δ' έγω κακός	545
	σοῦ. δυσμενη γὰρ καὶ βαρύν σ' ηδρηκ' ἐμοί.	
KP.	τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον ὡς ἐρῶ.	
OI.	τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.	
KP.	εί τοι νομίζεις κτήμα την αὐθαδίαν	
	είναι τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονείς.	550
OI.	εί τοι νομίζεις άνδρα συγγενή κακώς	••
	δρων ούχ υφέξειν την δίκην, ουκ ευ φρονείς.	
KP.	ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι' τὸ δὲ	
	πάθημ' δποΐον φής παθείν δίδασκέ με.	
OI.	ἔπειθες, ἡ οὐκ ἔπειθες, ὡς χρείη μ' ἐπὶ	555
	τον σεμνόμαντικ άνδρα πέμψασθαί τινα;	
KP.	καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλεύματι.	
OI.	πόσον τιν' ήδη δηθ' ὁ Δάϊος χρόνον	
KP.	δέδρακε ποίον έργον; οὐ γὰρ έννοῶ.	
OI.	ἄφαντος ἔρρει θανασίμω χειρώματι;	560
KP.	μακροί παλαιοί τ' αν μετρηθείεν χρόνοι.	
oı.	τότ' οὖν ὁ μάντις οὖτος ἦν ἐν τῆ τέχνη;	
KP.	σοφός γ' όμοίως κάξ ίσου τιμώμενος.	
OI.	έμνήσατ' οὖν έμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνφ;	
KP.	ούκουν έμου γ' έστωτος ουδαμού πέλας.	565
OI.	άλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ θανόντος ἔσχετε;	-

KP.	παρέσχομεν, πως δ'οὐχί; κοὐκ ἡκούσαμεν.	
OI.	πως οὖν τόθ' οὖτος ὁ σοφὸς οὖκ ηὕδα τάδε;	
KP.	ούκ οίδ' έφ' οίς γάρ μη φρονώ σιγάν φιλώ.	
oi.	τοσόνδε γ' οἶσθα καὶ λέγοις αν εὖ φρονών.	570
KP.	ποΐον τόδ'; εί γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.	
OI.	όθούνεκ', εί μη σοί ξυνηλθε, τὰς έμὰς	
	ούκ ἄν ποτ' εἶπε Λαΐου διαφθοράς.	
KP.	εὶ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ' έγὼ δέ σου	
	μαθείν δικαιώ ταῦθ' ἄπερ κάμοῦ σὺ νῦν.	575
OI.	έκμάνθαν ου γαρ δη φονεύς αλώσομαι.	
KP.	τί δητ'; άδελφην την έμην γήμας έχεις;	
OI.	αρνησις οὐκ ἔνεστιν ων ανιστορείς.	
KP.	άρχεις δ' έκείνη ταὐτά γης ίσον νέμων;	
OI.	αν ή θέλουσα πάντ' έμοῦ κομίζεται.	580
KP.	ούκ οὖν ໄσοῦμαι σφῷν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;	
.10	ένταθθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.	
KP.	οθκ, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.	
	σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἶ τιν' ἄν δοκεῖς	
	ἄρχειν ελέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἡ	585
	άτρεστον εύδοντ', εί τά γ' αύθ' έξει κράτη.	
	έγω μεν οδν οδτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν	
	τύραννος είναι μαλλον ή τύραννα δράν;	
	οὖτ' ἄλλος ὄστις σωφρονεῖν ἐπἰσταται.	
	νῦν μεν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω.	590
	εί δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κᾶν ἄκων ἔδρων.	
	πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν	
	άρχης άλύπου καὶ δυναστείας έφυ;	
	οὖπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ	
	ώστ' άλλα χρήζειν ή τὰ σὺν κέρδει καλά.	595
	νθν πασι χαίρω, νθν με πας ασπάζεται,	
	νῦν οι σέθεν χρήζοντες αικάλλουσί με	

OI.

OI.

τὸ γὰρ τυχείν αὐτοῖς ἄπαντ' ἐνταῦθ ἔνι. πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἄν λάβοιμ' ἀφεὶς τάδε; ούκ αν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς Φρονῶν. άλλ' οὖτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν οῦτ' αν μετ' άλλου δρώντος αν τλαίην ποτέ. καὶ τῶνδ' ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθώδ' ἰὼν πεύθου τὰ χρησθέντ', εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι τοῦτ' ἄλλ', ἐάν με τῷ τερασκόπω λάβης боя κοινή τι βουλεύσαντα, μή μ' άπλή κτάνης Ψήφω, διπλη δέ, τη τ' έμη και ση, λαβών. γνώμη δ' άδήλω μή με χωρίς αίτιω. ού γὰρ δίκαιον οῦτε τοὺς κακοὺς μάτην χρηστούς νομίζειν ούτε τούς χρηστούς κακούς. 610 φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίστον, ὁν πλεῖστον Φιλεῖ. άλλ' έν χρόνφ γνώσει τάδ' ἀσφαλῶς' ἐπεὶ χρόνος δίκαιον άνδρα δείκνυσιν μόνος. κακὸν δὲ κᾶν ἐν ἡμέρα γνοίης μιᾶ. 61 g ΧΟ. καλώς έλεξεν εὐλαβουμένω πεσείν. αναξ. φρονείν γάρ οἱ ταχείς οὐκ ἀσφαλείς. δταν ταχύς τις ούπιβουλεύων λάθρα χωρή, ταχύν δεί κάμε βουλεύειν πάλιν. εί δ' ήσυχάζων προσμενώ, τὰ τοῦδε μέν 620 πεπραγμέν έσται, τάμα δ' ήμαρτημένα. ΚΡ. τί δήτα χρήζεις; ή με γής έξω βαλείν; ηκιστα. θνήσκειν, οὐ φυγείν σε βούλομαι. ΚΡ. ὅταν προδείξης οἶόν ἐστι τὸ Φθονεῖν. ΟΙ. ώς ούχ ύπείξων οὐδε πιστεύσων λέγεις; 625 ΚΡ. οὐ γὰρ Φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω. τὸ γοῦν ἐμόν.

ΚΡ. ἀλλ' έξ ίσου δεί καμόν. ΟΙ. άλλ' ἔφυς κακός.

	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	
KP.	el δε ξυνίης μηδέν; ΟΙ. άρατέον γ' δμας.	
	ούτοι κακώς γ' άρχοντος. ΟΙ. & πόλις πόλις.	
KP.		630
XO.	παύσασθ', ἄνακτες' καιρίαν δ' ὑμῖκ ὁρῷ	-,,-
	τήνδ' έκ δόμων στείχουσαν Ίοκάστην, μεθ' ής	
	τὸ νῦν παρεστὸς νείκος εὖ θέσθαι χρεών.	
TO.	τί την άβουλον, ω ταλαίπωροι, στάσιν	
44.		635
	ούτω νοσούσης ίδια κινούντες κακά;	U 35
	ola 2 -/ 3 -form -/ V - (or or) (or or	
	ούκ εί σύ τ' οίκους σύ τε, Κρέον, κατά στέγες,	,
7770	καὶ μή τὸ μηδέν ἄλγος ἐς μέγ οἴσετε;	:
KP.	δμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους δ σδς πόσις	_
٠.	δράσαι δικαιοί, δυοίν ἀποκρίνας κακοίν,	640
	η γης απώσαι πατρίδος, η κτείναι λαβών.	
OI.	ξύμφημι δρώντα γάρ νιν, & γύναι, κακώς	
	είληφα τουμών σώμα σύν τέχνη κακή,	
KP.	feel and the market and the second and the second	
	δέδρακ', όλοίμην, δεν έπαιτιά με δράν.	645
ĮQ.		•
	μάλιστα μέν τόνδ' δρκον αίδεσθεὶς θεῶν,	
	ἔπειτα κάμὲ, τούσδε θ' οἱ πάρεισί σοι.	
XQ.	πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ', ἄναξ, λίσσομαι. στρ	. a'.
	τί σοι θέλεις δητ' εἰκάθω;	659
	τον ούτε πρίν νήπιον νύν το έν δριφο μέγαν κα	
	δεσαι.	
OI.	οίσθ' οῦν ἀ χρήζεις ;	655
XQ.	οίδα. ΟΙ. φράζε δη τί φής.	- 00
XO.	τον έναγη φίλον μήποτ' έν αιτία	
	συν άφανει λόγω σ' άτιμον βαλείν.	
OI	εὖ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῆς, ἐμοὶ	
OI.	ζητών όλεθρον ή φυγήν έκ τησιδε γής.	
	Pilian aventon if Antide se referre Ails.	

XO.	ου τον πάντων θεών θεον πρόμον στρ. β.	660
	"Αλιον" ἐπεὶ ἄθεος ἄφιλος ὅ τι πύματον	
	δλοίμαν, φρόνησιν εί τάνδ' έχω.	
	άλλά μοι δυσμόρφ γᾶ φθινὰς	665
	τρύχει ψυχάν, τάδ' εί κακοῖς κακά	•
	προσάψει τοις πάλαι τὰ πρὸς σφών.	
OI.	ό δ' οὖν ἴτω, κεὶ χρή με παντελῶς θανεῖν,	669
	η γης ατιμον τησδι απωσθηναι βία.	670
	τὸ γὰρ σὸν, οὐ τὸ τοῦδ, ἐποικτείρω στόμα	•
	έλεινόν ούτος δ' ένθ' αν ή στυγήσεται.	
KP.	στυγνός μέν είκων δήλος εί, βαρύς δ', όταν	
	θυμοῦ περάσης. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις	
	αύταις δικαίως είσιν άλγισται φέρειν.	675
OI.	οδκουν μ' εάσεις κάκτος εί;	••
KP.	πορεύσομαι,	
	σοῦ μεν τυχών αγνώτος, εν δε τοῖσδ ίσος.	
XO.	γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ έσω; αντ	·. a'.
	μαθοῦσά γ' ήτις ἡ τύχη.	68o
Xo.	δόκησις άγνως λόγων ήλθε, δάπτει δε καὶ το 'νδικον.	βµη
IO.	άμφοιν απ' αὐτοίν; ΧΟ. ναίχι.	
10.	καὶ τίς ἢν λό	200
Xo.	άλις ξμοιγ', άλις, γας προπονουμένας,	685
	φαίνεται ένθ' έληξεν, αὐτοῦ μένειν.	•
OI.	όρᾶς εν' ήκεις, άγαθὸς ων γνώμην άνηρ,	
	τούμον παριείς και καταμβλύνων κέαρ;	
XO.	ωναξ, είπον μεν ούχ απαξ μόνον, άντ. β'.	68g
	ίσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα	•
	πεφάνθαι μ' αν, εί σε νοσφίζομαι,	
	δε τ' έμαν γαν φίλαν έν πόνοις	
	άλύουσαν κατ' όρθὸν οδρισας,	69g
	•	-0

	τανῦν τ' εὔπομπος, εὶ δύναιο.	
IO.		
	μηνιν τοσήνδε πράγματος στήσας έχεις.	
OI.	έρω σε γάρ τωνδ΄ ές πλέον, γύναι, σέβω	700
	Κρέοντος, οία μοι βεβουλευκώς έχει.	•
10.		
OI.	φονέα με φησί Λαΐου καθεστάναι.	
IO.	αὐτὸς ξυνειδώς, ἡ μαθών ἄλλου πάρα;	
.10		705
01.	τό γ' είς έαυτὸν πᾶν έλευθεροῦ στόμα.	105
10.		
10.	έμοῦ 'πάκουσον καὶ μάθ' οῦνεκ' ἐστί σοι	
	·	
	βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.	
	φανώ δέ σοι σημεία τώνδε σύντομα.	710
	χρησμός γὰρ ἦλθε Λαΐω ποτ', οὐκ ἐρῶ	
	Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,	
	ώς αὐτὸν ήξοι μοίρα πρός παιδός παθείν,	
	δστις γένοιτ' έμου τε κάκείνου πάρα.	
	και τον μεν, δισπερ γ' ή φάτις, ξένοι ποτέ	715
	λησταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς άμαξιτοῖς	
	παιδός δε βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι	
	τρείς, καί νιν ἄρθρα κείνος ἐνζεύξας ποδοίν	
	έρριψεν άλλων χερσίν άβατον είς όρος.	
	κάνταῦθ' ᾿Απόλλων οῦτ᾽ ἐκείνον ἤνυσεν	720
	φονέα γενέσθαι πατρός οΰτε Λάϊον,	•
	τὸ δεινὸν ούφοβεῖτο, πρὸς παιδὸς παθείν.	
	τοιαθτα φήμαι μαντικαί διώρισαν,	
	ων εντρέπου συ μηδέν. ων γαρ αν θεος	
	χρείαν έρευνα ραδίως αὐτὸς φανεί.	725
OI.	οίον μ' ακούσαντ' αρτίως έχει, γύναι,	725
U 1.	ψυχής πλάνημα κάνακίνησις Φρενών.	
	Anxile munithm rangeringes thereore	

30 ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 10. ποίας μερίμνης τουθ' ύποστραφείς λέγεις; έδοΕ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὡς ὁ Λάιος OI. κατασφαγείη πρός τριπλαίς άμαξιτοίς. 730 ηὐδατο γαρ ταθτ' οὐδέ πω λήξαντ' έχει. IO. ÒΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὖτος οὖ τόδ' ἦν πάθυς ; Φωκὶς μεν ή γη κλήζεται, σχιστή δ' όδὸς IO. ές ταὐτὸ Δελφων κάπὸ Δαυλίας άγει. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ έστιν ούξεληλυθώς; OI. 735 10. σχεδόν τι πρόσθεν ή σύ τησδ' έχων χθονός άρχην εφαίνου τουτ' εκηρύχθη πόλει. & Ζεῦ, τί μου δράσαι βεβούλευσαι πέρι; OI. IO. τί δ' έστί σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον; μήπω μ' έρώτα. τὸν δὲ Λάϊον Φύσιν OI. 740 τίν' είχε Φράζε, τίνα δ' ακμήν ήβης έχων. μέγας, χυοάζων άρτι λευκανθές κάρα, IO. μορφής δε τής σής ουκ απεστάτει πολύ. οίμοι τάλας' ἔοικ' έμαυτὸν είς ἀρὰς OI. δεινάς προβάλλων άρτίως οὐκ είδέναι. 745 πως φής; όκνω τοι πρός σ' αποσκοπούσ', αναξ. IO. δεινώς άθυμω μη βλέπων δ μάντις η. OI. δείξεις δε μάλλον, ην έν εξείπης έτι. καὶ μὴν ὀκνῶ μὲν, ἀν δ' ἔρη μαθοῦσ' ἐρῶ. 10. OI. πότερον εχώρει βαιός, ή πολλούς έχων 750 ανδρας λοχίτας οξ' άνηρ άρχηγέτης; 10. πέντ' ήσαν οι ξύμπαντες, έν δ' αὐτοισιν ήν κήρυξ' ἀπήνη δ' ήγε Λάιον μία. αλαί, τάδ ήδη διαφανή. τίς ήν ποτέ OI. ό τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι; 755 ολκεύς τις, δσπερ ίκετ' έκσωθείς μόνος. IO.

η κάν δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρών; οὐ δητ'· ἀφ' οῦ γὰρ κείθεν ηλθε καὶ κράτη

OI.

IO.

	σέ τ' είδ' έχοντα Λάϊόν τ' όλωλότα,	
	έξικέτευσε της έμης χειρός θιγών	760
	αγρούς σφε πέμψαι κάπὶ ποιμνίων νομας,	•
	ώς πλείστον είη τοῦδ ἄποπτος ἄστεως.	
	κάπεμψ' εγώ νιν. άξιος γάρ οί' άνηρ	
,	δουλος φέρειν ην τησδε και μείζω χάριν.	
OI.		765
IO.	πάρεστιν. άλλα προς τί τουτ' εφίεσαι;	7-5
OI.	δέδοικ' έμαυτον, & γύναι, μή πολλ' άγαν.	
	εἰρημέν η μοι δι' ἄ νιν εἰσιδεῖν θέλω.	
10.		
	κάγὼ τά γ' έν σοὶ δυσφόρως έχοντ', ἄναξ.	770
oī.		,,-
	έμου βεβώτος. τῷ γὰρ ἀν καὶ μείζονι	
	λέξαιμ' αν ή σοί δια τύχης τοιασδ' ίων;	
	έμοι πατήρ μέν Πόλυβος ήν Κορίνθιος,	
	μήτηρ δε Μερόπη Δωρίς. ηγόμην δ' ανήρ	
	αστών μέγιστος των έκει, πρίν μοι τύχη	775
	τοιάδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,	
	σπουδής γε μέντοι της έμης οὐκ ἀξία.	
	ανήρ γαρ εν δείπνοις μ' ύπερπλησθείς μέθη	.0.
	καλεί παρ' οἴνφ, πλαστός ώς εἴην πατρί.	780
	κάγω βαρυνθείς την μέν οδσαν ημέραν	
	μόλις κατέσχου, θάτέρα δ' ίδου πέλας	
	μητρός πατρός τ' ήλεγχον' οί δε δυσφόρως	
	τουνειδος ήγον τώ μεθέντι τον λόγον.	_
	κάγω τα μέν κείνοιν έτερπόμην, όμως δ	785
	έκνιζε μ' αεὶ τοῦθ' ὑφεῖρπε γὰρ πολύ.	
	λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι	
	Πυθώδε. καί μ' ό Φοίβος ὧν μεν Ικόμην	
	ἄτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια.	

καὶ δεινά καὶ δύστηνα προδφηνεν, λέγων 790 ώς μητρί μέν χρείη με μιχθήναι, γένος δ ατλητον ανθρώποισι δηλώσοιμ' δραν, φονεύς δ' έσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός. κάγω πακούσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν αστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα 795 ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν χρησμών ονείδη των έμων τελούμενα. στείχων δ' ίκνοθμαι τούσδε τούς χώρους έν οίς σύ τὸν τύραννον τοῦτον δλλυσθαι λέγεις. καί σοι, γύναι, τάληθες έξερω. τριπλής 800 οτ' ην κελεύθου τησο όδοιπορών πέλας, ένταθθά μοι κήρυξ τε κάπλ πωλικής άνηρ απήνης εμβεβώς, οίον σύ φης, ξυνηντίαζον κάξ όδοῦ μ' δ θ' ήγεμων αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ηλαυνέτην. 805 κάνω του έκτρεπουτα, του τροχηλάτην, παίω δι' όργης καί μ' ό πρέσβυς ώς όρα, δχους παραστείχοντα τηρήσας μέσον κάρα διπλοίς κέντροισί μου καθίκετο. ού μην ίσην γ' έτισεν, άλλα συντόμως 810 σκήπτρφ τυπείς έκ τησδε χειρός υπτιος μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται κτείνω δε τους ξύμπαντας. εί δε τώ ξενώ τούτω προσήκει Λαΐου τι συγγενές, Γτίς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς νῦν ἔστ' ἀθλιώτερος;] 815 τίς έχθροδαίμων μαλλον αν γένοιτ' ανήρ; ον μή ξένων έξεστι μηδ' αστών τινί δόμοις δέχεσθαι, μηδέ προσφωνείν τινά, ώθειν δ' απ' οίκων. και τάδ' ούτις άλλος ήν ή 'γω 'π' έμαυτώ τάσδ' άρας ό προστιθείς. 820

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

	λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῦν ἐμαῖν	
	χραίνω, δι' ωνπερ ώλετ'. άρ' έφυν κακός;	
	αρ' οὐχὶ πας αναγνος; εί με χρή φυγείν,	
·.	καί μοι φυγόντι μήστι τους έμους ίδειν,	
	μηδ' έμβατεύειν πατρίδος, η γάμοις με δεί	825
	μητρός ζυγήναι και πατέρα κατακτανείν	
	[Πόλυβον, δε εξέφυσε κάξεθρεψέ με.]	
	ἄρ' οὐκ ἀπ' ἀμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἄν	
	κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἄν ὀρθοίη λόγον;	
	μή δήτα μή δήτ', & θεών άγνον σέβας,	830
	ίδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν	_
	βαίην ἄφαντος πρόσθεν ή τοιάνδ' ίδειν	
	κηλίδ' έμαυτφ συμφοράς άφιγμένην.	
XO.		
•	πρός τοῦ παρόντος ἐκμάθης, ἔχ' ἐλπίδα.	835
OI.	και μήν τοσουτόν γ' έστι μοι της έλπίδος,	-00
	τον ἄνορα τον βοτήρα προσμείναι μόνον.	
IO.	πεφασμένου δὲ τίς ποθ' ή προθυμία;	
.01.	έγω διδάξω σ' . ην γαρ εύρεθη λέγων	
	σοὶ ταῦτ', ἔγωγ' αν ἐκπεφευγοίην πάθος.	840
10.	ποιον δέ μου περισσον ήκουσας λόγον;	040
OI.	ληστάς έφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν	
	ώς γιν κατακτείνειαν. εί μέν οὖν ἔτι	
	2 /	•
	λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, οὐκ ἐγὼ 'κτανον.	0
	ου γάρ γένοιτ' αν είς γε τοις πολλοις ίσος.	845
	εί δ' ἄνδρ' εν' οιόζωνον αὐδήσει, σαφως	
	τοῦτ' ἐστὶν ήδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.	
IO.	άλλ' ως φανέν γε τούπος ωδ' επίστασο,	
	κουκ έστιν αυτώ τουτό γ' έκβαλείν πάλιν.	_
	πόλις γαρ ήκουσ', οὐκ ἐγὰ μόνη, τάδε.	850
	εί δ' οδυ τι κάκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,	

JO.

ZOOOKAEOYS

	ούτοι ποτ', διναξ, σόν γε Λαίου φόνον	
	φανεί δικαίως δρθόν, δν γε Λοξίας	
	διείπε χρήναι παιδός έξ έμου θανείν.	
	καίτοι νιν οὐ κεῖνός γ' ὁ δύστηνός ποτε	855
٠,	κατέκταν, άλλ' αὐτὸς πάροιθεν άλετο.	-
	ωστ' ούχλ μαντείας γ' αν ούτε τηθ' έγω	
	βλέψαιμ' αν ούνεκ' ούτε τηθ' αν υστερον.	
OI.	καλώς νομίζεις. άλλ' δμως τον έργάτην	
UI.		860
•••	πέμψον τινά στελούντα μηδέ τουτ' άφης.	800
10.	πέμψω ταχύνασ' άλλ' Ιωμεν ές δόμους.	
	οὐδεν γὰρ ἄν πράξαιμ' ἄν το σοι φίλον.	,
XO.		. a'.
	μοίρα τὰν εύσεπτον άγνείαν λόγων	
	έργων τε πάντων, δεν νόμοι πρόκεινται	865
	ύψίποδες, οὐρανίαν	
	δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, ὧν "Ολυμπος	
	πατήρ μόνος, οὐδέ νιν	
	θνατά φύσις ἀνέρων	
	ἔτικτεν, οὐδὲ μήν ποτε λάθα κατακοιμάσει·	870
	μέγας έν τούτοις θεός, οὐδε γηράσκει.	•
	υβρις φυτεύει τύραννον αντ. a.	871
	υβρις, εί πολλών ύπερπλησθή μάταν,	-13
	ά μή 'πίκαιρα μηδέ συμφέροντα,	875
	άκρότατον είσαναβάσ'	0/3
	• • ἀπότομον δρουσεν els ἀνάγκαν,	
	ενθ ού ποδί χρησίμφ	
	χρήται. το καλώς δ' έχον	
	πόλει πάλαισμα μήποτε λύσαι θεόν αἰτοῦμαι	. 550
	θεον ου λήξω ποτέ προστάταν έσχων-	,
	εὶ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἡ λόγφ π	
	ται, στρ. β'.	883

	Δίκας ἀφόβητος, οὐδὲ	885
	δαιμόνων έδη σέβων,	
	κακά νεν έλοιτο μοΐρα,	
	δυσπότμου χάριν χλιδας,	
	εί μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως	
	καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται,	890.
	ή των αθίκτων έξεται ματάζων.	
	τίς έτι ποτ' έν τοισό ανήρ θυμού βέλη	
	εύξεται ψυχας αμύνειν;	
	εί γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαι,	895
	τί δει με χορεύειν;	- 73
	ούκ έτι του άθικτου είμι γας έπ' ομφαλου	σέ-
;		. β'.
	οὐδ' ές τὸν "Αβαισι ναὸν,	
	οὐδὲ τὰν 'Ολυμπίαν,	900
	εί μὴ τάδε χειρόδεικτα	
	πασιν άρμόσει βροτοίς.	
	άλλ', δ κρατύνων, είπερ δρθ' ακούεις,	
	Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσων, μη λάθοι	
	σε τάν τε σάν άθάνατον αλέν άρχάν.	905
	φθίνοντα γὰρ • • • Λαΐου	, ,
	θέσφατ' έξαιρουσιν ήδη,	
	κούδαμοῦ τιμαῖε ᾿Απόλλων ἐμφανής.	
	ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.	910
10.		,
	ναούς ίκέσθαι δαιμόνων, τάδ' έν χεροίν	
	στέφη λαβούση κάπιθυμιάματα.	
	ύψου γάρ αίρει θυμόν Οιδίπους άγαν	
	λύπαισι παντοίαισιν' οὐδ' όποι' ανήρ	915
	έννους τὰ καινά τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,	J ·J
	2))')	

	ότ' οὖν παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ,	
	πρὸς σ', & Δύκει' "Απολλον, άγχιστος γάρ εί,	
	Ικέτις αφίγμαι τοίσδε σύν κατάργμασιν,	920
	οπως λύσιν τιν' ήμιν εύαγη πόρης	,
	ώς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον	
	κείνον βλέποντες ως κυβερνήτην νεως.	
Ar.	ἄρ' ἄν παρ' ὑμῶν, ὧ ξένοι, μάθοιμ' ὅπου	
	τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου;	925
	μάλιστα δ' αὐτὸν εξπατ', εὶ κάτισθ' ὅπου.	7-0
xo.	στέγαι μὲν αίδε καὐτὸς ἔνδον, ὧ ξένε	
	γυνή δε μήτηρ ήδε των κείνου τέκνων.	
AT.	άλλ' όλβία τε καὶ ξὺν όλβίοις ἀεὶ	
	γένοιτ', έκείνου γ' οὖσα παντελής δάμαρ.	930
10.		70
	της εὐεπείας οὕνεκ'. ἀλλὰ φράζ' ὅτου	
	χρήζων αφίξαι χώ τι σημήναι θέλων.	
AT.	άγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ, γύναι.	
	τὰ ποῖα ταῦτα; πρὸς τίνος δ' ἀφιγμένος;	935
	έκ της Κορίνθου. τὸ δ' ἔπος ούξερῶ τάχ' αν	700
	ήδοιο μέν, πως δ' οὐκ αν, ἀσχάλλοις δ' ἴσως.	
IO.	τί δ' έστι, ποίαν δύναμιν ωδ' έχει διπλην;	
	τύραννον αὐτὸν οὑπιχώριοι χθονὸς	
*** .	της 'Ισθμίας στήσουσιν, ώς ηὐδατ' έκεί.	940
10.	τί δ'; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι;	
	οὐ δῆτ', ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.	
	πως είπας; η τέθνηκε Πόλυβος, ω γέρον;	
	εί μη λέγω τάληθες, άξιω θανείν.	
	ω πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότη τάδ' ως τάχος	045
10.	μολούσα λέξεις; δ θεών μαντεύματα,	945
	ίν' ἐστέ' τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων	
	τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι' καὶ νῦν ὅδε	

	πρὸς της τύχης όλωλεν οὐδὲ τοῦδ' ὕπο.	
OI.	& φίλτατον γυναικός 'Ιοκάστης κάρα,	950
	τί μ' έξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;	750
IO.	ἄκουε τἀνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων	
	τὰ σέμν εν ήκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.	
OI.	ούτος δε τίς ποτ' έστι και τί μοι λέγει;	
	έκ της Κορίνθου, πατέρα τον σον άγγελων	955
	ώς οὐκ ἔτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα.	730
OI.	τί φής, ξέν'; αὐτός μοι σὺ σημήνας γενοῦ.	
AF.		
	εὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα.	
OI.	πότερα δόλοισιν, ή νόσου ξυναλλαγή;	960
Ar.		,
OI.	νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο.	
Ar.		
OI.	φεῦ φεῦ, τί δητ' ἄν, ὡ γύναι, σκοποῖτό τις	
	την Πυθόμαντιν έστίαν, η τους ανω	965
	κλάζοντας δρνις, ων υφηγητων έγω	7-3
	κτενείν ξμελλον πατέρα τον εμόν; ο δε θανών	
	κεύθει κάτωθεν γης έγω δ΄ όδ' ένθάδε	
	ἄψαυστος ἔγχους, εἴ τι μὴ τώμῷ πόθφ	
	κατέφθιθ' ούτω δ' αν θανών είη 'ξ έμοῦ.	970
	τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβών θεσπίσματα	71 -
	κείται παρ' "Αιδη Πόλυβος ἄξι' οὐδενός.	
IO.	οδκουν έγώ σοι ταῦτα προδλεγον πάλαι;	
OI.	ηδδας έγω δε τώ φόβω παρηγόμην.	
10.	μη νθν έτ' αὐτῶν μηδεν ές θυμόν βάλης.	975
OI.	καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνείν με δεί;	713
10.	τί δ' αν φοβοῖτ' ἄνθρωπος οῦ τὰ τῆς τύχης	
	κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής;	
	εἰκῆ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις.	

oı.	σὺ δ' ἐς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα. πολλοὶ γὰρ ἦδη κάν ὁνεἰρασιν βροτῶν μητρὶ ξυνηννάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ παρ' οὐδέν ἐστι, ῥᾶστα τὸν βίον φέρει. καλῶς ἄπαντα ταῦτ' ἄν ἐξεἰρητό σοι,	9 80
	εὶ μὴ ἀκύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα' νῦν δ' ἐπεὶ	985
	ζή, πασ' ανάγκη, κεί καλως λέγεις, όκνείν.	
IO.	καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.	
OI.	μέγας, ξυνίημ' άλλὰ τῆς ζώσης φόβος.	
Ar.	ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ ὕπερ;	
oı.	Μερόπης, γεραιέ, Πόλυβος ης φκει μέτα.	990
Ar.	τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμὶν ἐς φόβον φέρον;	
OI.	θεήλατον μάντευμα δεινόν, δ ξένε.	
Ar.	η ρητόν; η ούχὶ θεμιτον άλλον εἰδέναι;	
OI.	μάλιστά γ' εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ	
	χρηναι μιγηναι μητρὶ τημαυτοῦ, τό τε	995
	πατρφον αΐμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ελείν.	
	ων ουνεχ' ή Κόρινθος έξ έμου πάλαι	
	μακρὰν ἀπφκεῖτ' εὐτυχῶς μὲν, ἄλλ' ὅμ ως	
	τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ ήδιστον βλέπειν.	
Ar.	η γαρ τάδ' δκυῶν κείθεν ησθ' ἀπόπτολις;	1000
ot.	πατρός τε χρήζων μη φονεύς είναι, γέρον.	
Ar.	τί δητ' έγω ουχι τουδε του φόβου σ', ἄναξ,	
	έπείπερ εθνους ήλθον, έξελυσάμην;	
oı.	καὶ μὴν χάριν γ' αν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.	
Ar.	καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως	1005
	σοῦ πρὸς δόμους έλθόντος εὖ πράξαιμί τι.	
oi.	άλλ' οθποτ' είμι τοις φυτεύσασιν γ' όμου.	
AT.	ω παί, καλως εί δήλος οὐκ είδως τί δράς.	
OI.	πῶς, Το γεραιέ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.	
AT.	εὶ τῶνδε Φεύγεις οῦνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν.	1010

	ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΌΣ.	39
OI.	ταρβών γε μή μοι Φοίβος έξέλθη σαφής.	
Ar.	η μη μίασμα των φυτευσάντων λάβης;	
OI.	τοῦτ' αὐτὸ, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεί.	
Ar.	άρ' οίσθα δήτα πρός δίκης ούδεν τρέμων;	
OI.	πως δ' οὐχὶ, παίς γ' εἰ τωνδε γεννητων ἔφυν;	1015
Ar.	όθούνεκ ήν σοι Πόλυβος οὐδεν εν γένει.	
OI.	πως είπας; ου γάρ Πόλυβος εξέφυσε με;	
Ar.	ού μάλλον ούδεν τούδε τάνδρός, άλλ' ίσον.	
QI.	καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί ;	
Ar.		1020
OI.	άλλ' ἀντὶ τοῦ δή παιδά μ' ώνομάζετο;	
Ar.	δωρόν ποτ', ζσθι, των έμων χειρων λαβών.	
OI.	κάθ' ωδ' ἀπ' ἄλλης χειρός ἔστερξεν μέγα;	
Ar.	ή γάρ πρίν αὐτὸν έξέπεισ' ἀπαιδία.	
OI.	σὺ δ' ἐμπολήσας, ἡ τυχών μ' αὐτῷ δίδως;	1025
Ar.	εύρων ναπαίαις εν Κιθαιρώνος πτυχαίε.	
oı.	ώδοιπόρεις δε πρός τί τούσδε τους τόπους;	
Ar.		
OI.	ποιμήν γάρ ἄσθα κἀπὶ θητεία πλάνης;	
Ar.	σοῦ δ', δι τέκνον, σωτήρ γε τώς τότ' έν χρόνο	p.
OI.	τί δ' άλγος Ισχοντ' έν κακοῖς με λαμβάνεις;	1031
Ar.	ποδών αν αρθρα μαρτυρήσειεν τα σά.	
OI.	οίμοι, τί τοῦτ' ἀρχαίον ἐννέπεις κακόν;	
Ar.	λύω σ' έχοντα διατόρους ποδοίν ακμάς.	
OI.	δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ανειλόμην.	1035
Ar.	ώστ' ωνομάσθης έκ τύχης ταύτης δς εί.	
OI.	🕉 πρός θεών, πρός μητρός, 🐧 πατρός, φράσο	v.
AT.	οὐκ οἶδ' ὁ δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λφον φρανεί.	
OI.	η γάρ παρ' άλλου μ' έλαβες οὐδ' αὐτὸς τυχέ	, אפ
Ar.		1040
OI.	τίς οὖτος; ή κάτοισθα δηλώσαι λόγψ;	

40	2040KVE015	
Ar.	τῶν Λαΐου δήπου τις ἀνομάζετο.	
OI.	η του τυράννου τησδε γης πάλαι ποτέ;	
Ar.	μάλιστα. τούτου τάνδρος ούτος ήν βοτήρ.	
OI.	ή κάστ' έτι ζων ούτος, ώστ' ίδειν έμε ;	1045
Ar.	ύμεις γ' ἄριστ' είδειτ' αν ούπιχώριοι.	
OI.	έστιν τλε ύμων των παρεστώτων πέλας,	•
	δστις κάτοιδε τον βοτηρ', δυ ἐννέπει,	
	είτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν είτε κἀνθάδ' είσιδών;	
	σημήναθ', ως δ καιρός ηθρησθαι τάδε.	1050
XO.	οίμαι μεν οὐδεν' άλλον ή τον εξ άγρων,	_
	ον καμάτευες πρόσθεν είσιδεῖν ἀτάρ	
	ηδ' αν τάδ' οὐχ ηκιστ' αν Ἰοκάστη λέ γοι.	
01.	γύναι, νοείς εκείνον, δντιν' άρτίως	
	μολείν εφιέμεσθα τόν θ' ούτος λέγει;	1055
IO.	τίς δ' δυτιν' είπε; μηδεν έντραπής, τὰ δε	
	ρηθέντα βούλου μηδε μεμνήσθαι μάτην.	
OI.	ούκ αν γένοιτο τουθ' όπως έγω λαβών	
	σημεία τοιαθτ' οὐ φανώ τούμον γένος.	
10.	μη πρός θεών, είπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου	1000
	κήδει, ματεύσης τουθ' άλις νοσουσ' έγώ.	•
OI.	θάρσει. σὺ μεν γάρ οὐδ έὰν τρίτης έγω	
	μητρός φανώ τρίδουλος, εκφανεί κακή.	
10.	όμως πιθού μοι, λίσσομαι μη δρά τάδε.	_
OI.	ούκ αν πιθοίμην μη ού τάδ έκμαθείν σαφως.	1065
10.	καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὐ τὰ λώστά σοι λέγω.	
OI.	τὰ λφοτα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.	
IO.	& δύσποτμ', είθε μήποτε γνοίης δε εί.	
OI.	άξει τις έλθων δεύρο τον βοτήρα μοι ;	
	ταύτην δ' έατε πλουσίω χαίρειν γένει.	1070
10.	lοὺ lοὺ, δύστηνε τοῦτο γάρ σ' ἔχω	
	μόνον προσειπείν, άλλο δ' οθποθ' ὖστερον.	

xo.	τί ποτε βέβηκεν, Οιδίπους, ὑπ' ἀγρίας	
	άξασα λύπης ή γυνή; δέδοιχ' δπως	
	μη 'κ της σιωπης τησδ' αναρρήξει κακά.	1075
OI.	όποια χρήζει ρηγνύτω τουμόν δ' έγω,	- 75
	κεί σμικρόν έστι, σπέρμ' ίδεῖν βουλήσομαι.	
	αύτη δ' ΐσως, φρονεί γαρ ώς γυνή μέγα,	
	την δυσγένειαν την έμην αλσχύνεται.	
	έγω δ' έμαυτον παίδα της Τύχης νέμων	1080
	της εὖ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι.	1000
	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	
	της γαρ πέφυκα μητρός οι δε συγγενείς	
	μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν. τοιόσδε δ' ἐκφὺς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι	
		0 -
F-0	ποτ' άλλος, ώστε μη 'κμαθείν τουμόν γένος.	1085
LU.	είπερ έγω μάντις είμι	στρ.
	καὶ κατὰ γνώμαν ίδρις,	
	ου τον Όλυμπον, απείρων,	
	δ Κιθαιρών, ούκ έτι ταν έτέραν	
	πανσέληνον, μή οὐ σέ γε καὶ πατριώταν	Díðí-
	που	1090
	καὶ τροφόν καὶ ματέρ' αξξείν,	_
	καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπίηρα φέροντα	TOIS
	έμοις τυράννοις.	1095
	lήιε Φοιβε, σοι δε ταυτ' αρέστ' είη.	
	τίς σε, τέκνον, τίς σ' έτικτε αντ.	1098
	τῶν μακραιώνων ἄρα,	
	Πανδς δρεσσιβάτα που	1100
	προσπελασθεῖσ', ἡ σέ γέ τις θυγάτηρ	
	Λοξίου; τῷ γὰρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι λαι	φί-
	είθ' ὁ Κυλλάνας ἀνάσσων,	
	είθ' ὁ Βακχείος θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων	- <i>ii</i> -
	onua defar' ex ron	110

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

	Νυμφαν Ελικωνίδων, αία πλείστα συμπαίζει.	
OI.	εί χρή τι κάμὲ, μὴ ξυναλλάξαντά πω,	1110
	πρέσβεις, σταθμασθαι, τον βοτηρ' όραν δοκώ	
	ονπερ πάλαι ζητουμεν. έν τε γάρ μακρώ	:
	γήρα ξυνάδει τώδε τάνδρι σύμμετρος,	
	άλλως τε τους άγοντας ώσπερ οικέτας	
	έγνωκ' έμαυτοῦ' τῆ δ' ἐπιστήμη σύ μον	1115
	προύχοις τάχ' ἄν που, τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος	
xo.	έγνωκα γάρ, σάφ' ἴσθι, Λαΐου γάρ ήν	
	είπερ τις άλλος πιστός ώς νομεύς ανήρ.	
OI.	σε πρωτ' έρωτω, του Κορίνθιου ξένου,	
	η τόνδε φράζεις;	1120
Ar,	τούτον, όνπερ είσοράς,	
OI.	ούτος σύ, πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων	
	δσ' ἄν σ' έρωτῶ. Λαΐου ποτ' ἦαθα σύ;	••
OE.		
OI.	έργον μεριμνών ποίον ή βίον τίνα;	
	ποίμναις τὰ πλείστα τοῦ βίου ξυνειπόμην.	1125
OI.		•
OE.		
OI.	τον άνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῆδέ που μαθών;	
OE.	τί χρημα δρώντα; ποίον ἄνδρα καὶ λέγεις;	
OI.		1130
OE.		•
Ar.		
	άγνωτ' άναμνήσω νιν. εθ γάρ οίδ' έπι	
	κάτοιδεν, ήμος τον Κιθαιρώνος τόπον	
	ό μέν διπλοίσι ποιμνίοις, έγω δ' ένὶ	1135
	έπλησίαζον τώδε τάνδρι τρείς όλους	-0
	έξ ήρος els άρκτοῦρον έκμήνους χρόνους	
	χειμώνα δ' ήδη τάμά τ' εἰε ἔπαυλ' έγω	

	ήλαυνον οὖτός τ' ές τὰ Λαΐου σταθμά.	
		140
ee.	λέγεις άληθη, καίπερ έκ μακρού χρόνου.	
Ar.	φέρ' είπε νῦν, τότ' οἶσθα παῖδά μοί τινα	
	δούς, ως έμαυτφ θρέμμα θρεψαίμην έγω;	
ΘE.		
AΓ.	49)	145
	ούκ είς δλεθρον; ού σιωπήσας έσει;	
	ά, μη κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ, έπει τὰ σὰ	
	δείται κολαστοῦ μᾶλλον ή τὰ τοῦδ' ἔπη.	
OE.	τί δ', & φέριστε δεσποτών, άμαρτάνω;	
oī.	ούκ εννέπων τον παίδ' δυ ούτος Ιστορεί.	150
OE.	λέγει γὰρ είδως οὐδεν, ἀλλ' ἄλλως πονεί.	•
OI.	σύ πρός χάριν μέν ούκ έρεις, κλαίων δ' έρεις.	
ΘE.		
OJ.		
OE.	δύστηνος, άντὶ τοῦ; τί προσχρήζων μαθείν; 1	155
OI.		
OE.	έδωκ' ολέσθαι δ' ὧφελον τῆδ' ἡμέρα.	
OI		
OE.		
OI.		160
OE.	οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' εἶπον ὡς δοίην πάλαι.	
OI.	πόθεν λαβών; οἰκεῖον, ἡ ε ἄλλου τινός;	
OE.	έμον μεν ουκ εγωγ', εδεξάμην δε του.	
OL.		
OE.		165
OI.		•
OE.		
OI.	ή δοῦλος, ή κείνου τις έγγενης γεγώς;	
OE.		
	the state of the s	

& Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

OI.	κάγωγ' ἀκούειν. άλλ' ὅμως ἀκουστέον.	1170
QE.	κείνου γε τοι δή παις εκλήζεθ ή δ' έσω	
	κάλλιστ' αν είποι ση γυνή τάδ' ώς έχει.	
oı.		a£.
OI.	ώς πρός τί χρείας; ΘΕ. ώς αναλώσαιμί ν	w.
OI.		
OI.	ποίων ; ΘΕ. κτενείν νιν τούς τεκόντας ήν	
OI.		, , , ,
	κατοικτίσας, δι δέσποθ, ως άλλην χθάνα	
٠	δοκων αποίσειν, αὐτὸς ζυθεν ἢν' ὁ δὲ	
	κάκ' ε'ς μέγιστ' εσωσεν. εί γὰρ οδτος εί	1180
	ον φησιν ούτος, ίσθι δύσποτμος γεγώς.	1100
OI.		
01.		
	& φῶς, τελευταΐόν σε προσβλέψαιμι νῦν,	
	δστις πέφασμαι φύς τ' άφ' ων ου χρην, ξυ	
	ου χρην όμιλων, ους τε μ' ουκ έδει κτανών.	
XO.		πρ.α.
	ώς ύμας ζατα και το μη-	
	δεν ζώσας εναριθμώ.	
	τίς γάρ, τίς ἀνήρ πλέον	
	τᾶς εὐδαιμονίας φέρει	1190
	ή τοσοῦτον όσον δοκείν	•
	καὶ δόξαντ' ἀποκλίναι;	
	τὸν σόν τοι παράδειγμ' ἔχων	
	τον σου δαίμονα, τον σου, δ	
	τλάμον Οἰδιπόδα, βροτών	
	ουδέν μακαρίζω.	1195
		ùντ. α΄.
	τοξεύσας έκράτησε τοῦ	
	πάντ' εὐδαίμονος ὅλβου,	
	nuri evouquiros unpou,	

τὰν γαμψώνυχα παρθένον χρησμωδόν θανάτων δ' έμα 1 200 χώρα πύργος ἀνέστα έξ οῦ καὶ βασιλεύς καλεῖ έμὸς, καὶ τὰ μέγιστ' έτιμάθης, ταις μεγάλαισιν έν Θήβαισιν ἀνάσσων. τανύν δ' ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος; στρ. β'. 1204 τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις ξύνοικος άλλαγα βίου: **ໄ**ώ κλεινόν Οιδίπου κάρα. φ μέγας λιμήν 1208 สบางร ที่อหยบยม παιδί και πατρί θαλαμηπόλω πεσείν, πως ποτε πως ποθ' αι πατρφαί σ' άλοκες φέρειν, τάλας. 1210 σιγ' έδυνάθησαν ές τοσόνδε; έφηθρέ σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ὁρῶν χρόνος, ἀντ. β'. δικάζει τ' άγαμον γάμον πάλαι τεκνούντα καὶ τεκνούμενον. 1215 là Δαϊήϊον τέκνον, είθε σ', είθε σε μήποτ' είδόμαν. δύρομαι νάρ ώς περίαλλ' Ιακχίω» έκ στομάτων. τὸ δ' ὀρθὸν εἰπείν, ἀνέπνευσά τ' έκ σέθεν 1220 καὶ κατεκοίμησα τούμον δμμα. 1222

ΕΞ. & γης μέγιστα τησδ' ἀεὶ τιμώμενοι, οι εργ' ἀκούσεσθ', οι δ' εἰσόψεσθ', δου δ

	ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.	1225
	οίμαι γὰρ οῦτ' ἄν Ἱστρον οῦτε Φᾶσιν ἄν	
	νίψαι καθαρμφ τήνδε την στέγην, όσα	
	κεύθει τὰ δ' αὐτίκ' ἐς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ	
	έκόντα κούκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν	1230
	μάλιστα λυποῦσ' αἶ φανῶσ' αὖθαίρετοι.	
XO.		
	βαρύστον είναι πρός δ' εκείνοισιν τί φής;	
ET.	δ μέν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ	
	μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα.	1235
xo.	& δυστάλαινα, πρός τίνος ποτ' altias;	-
	αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν	
	άλγιστ' άπεστιν' ή γαρ όψις οὐ πάρα.	
	δμως δ', δσον γε καν έμοι μνήμης ένι,	
	πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα.	1240
	όπως γάρ δργή χρωμένη παρήλθ' έσω	•
	θυρώνος, ἵετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικά	
	λέχη, κόμην σπωσ' αμφιδεξίοις ακμαίς	
	πύλας δ', όπως είσηλθ', επιρρήξασ' έσω	
	καλεί τον ήδη Λάϊον πάλαι νεκρόν,	1245
	μνήμην παλαιών σπερμάτων έχουσ' υφ' ων	
	θάνοι μέν αὐτὸς, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι	
	τοις οίσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.	
	γοᾶτο δ' εὐνὰς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς	
	έξ ανδρός ανδρα και τέκν έκ τέκνων τέκοι.	1250
	χώπως μεν έκ τωνδ' ούκ έτ' οίδ' απόλλυται.	•
	βοών γὰρ εἰσέπαισεν Οιδίπους, ὑφ' οδ	
	ούκ ήν το κείνης εκθεάσασθαι κακόν	
	άλλ' είς έκείνον περιπολούντ' έλεύσσομεν.	
	φοιτά γάρ, ήμας έγχος έξαιτων πορείν,	1255

γυναϊκά τ' οὐ γυναϊκα, μητρώαν δ' ὅπου κίχοι διπλην άρουραν οδ τε καὶ τέκνων. λυσσώντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις ούδεις γάρ ἀνδρών, οι παρημεν έγγύθεν. δεινόν δ' ἀύσας, ώς ύφηγητοῦ τινός. 1260 πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ' ἐκ δὲ πυθμένων έκλινε κοΐλα κλήθρα, κάμπίπτει στέγη. οδ δή κρεμαστήν την γυναίκ έσείδομεν, πλεκταις εώραις εμπεπλεγμένην. ὁ δὲ όπως όρα νιν. δεινά βρυγηθείς τάλας. 1265 χαλά κρεμαστήν άρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῆ έκειτο τλήμων, δεινά δ' ήν τάνθενδ' δράν. ἀποσπάσας γὰρ εἰμάτων χρυσηλάτους περόνας απ' αὐτῆς, αίσιν έξεστέλλετο, άρας έπαισεν άρθρα των αύτου κύκλων, 1270 αὐδῶν τοιαῦθ', ὁθούνεκ' οὐκ ὅΨοιντό νιν οῦθ' οἶ ἔπασχεν οῦθ' ὁποῖ' ἔδρα κακὰ, άλλ' έν σκότω τὸ λοιπὸν οθς μέν οὐκ έδει όψοίαθ', οθς δ' έχρηζεν οὐ γνωσοίατο. τοιαθτ' εφυμνών πολλάκις τε κούν απαξ 1275 ήρασσ' επαίρων βλέφαρα. φοίνιαι δ' όμοῦ γληναι γένει έτεγγον, οὐδ' ἀνίεσαν Φόνου μυδώσας στανόνας, άλλ' όμοῦ μέλας δμβρης χάλαζά θ' αίματοῦσσ' ἐτέγγετο. Γτάδ εκ δυοίν έρρωγεν, ου μόνου, κακά, 1280 άλλ' άνδοι και γυναικί συμμιγή κακά.] ό πρίν παλαιός δ' δλβος ήν πάροιθε μέν δλβος δικαίως νῦν δὲ τῆδε θημέρα στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν οσ' έστι πάντων ονόματ', ουδέν έστ' απόν. ΧΟ. νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολή κακοῦ;

EE.	βοά διοίγειν κλήθρα καὶ δηλοῦν τινὰ	
	τοις πασι Καδμείοισι τον πατροκτόνον,	
	τὸν μητρός, αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ἡητά μοι,	
	ώς έκ χθονός ρίψων έαυτον, οὐδ' έτι	1290
	μενών δόμοις άραίος, ώς ήράσατο.	90
	ρωμης γε μέντοι και προηγητοῦ τινος	
	δείται το γάρ νόσημα μείζον ή φέρειν.	
	δείξει δε και σοί. κλήθρα γάρ πυλών τάδε	
	διοίγεται θέαμα δ' εἰσόψει τάχα	1295
	τοιούτον οίον καὶ στυγούντ' ἐποικτίσαι.	
XO.	δι δεινόν ίδειν πάθος ανθρώποις,	
	ω δεινότατον πάντων δσ' έγω	
	προσέκυρσ' ήδη.	
	τίς σ', ὧ τλημον, προσέβη μανία;	1300
	τίς ό πηδήσας μείζονα δαίμων	
	τῶν μακίστων	
	πρός ση δυσδαίμονι μοίρα;	
	άλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν δύναμαί σ', ἐθελων	
	πόλλ' ἀνερέσθαι, πολλὰ πυθέσθαι,	1305
	πολλά δ' άθρησαι	
	τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.	
OT.	alaî alaî.	
•••	φεῦ φεῦ δύστανος ἐγὼ,	
	ποί γας φέρομαι τλάμων;	
	πα μοι φθογγά [διαπέταται] φοράδην;	1310
	ιω δαίμον, εν εξήλλου.	-5
W	εω σαιμον, ων εξηλλου. ες δεινόν οὐδ ἀκουστόν, οὐδ ἐπόψιμον.	
	ες σείνου συσ ακουστου, συσ εποφιρου. Ιω σκότου	στρ. a'.
OI.		•
	νέφος έμον απότροπον, έπιπλόμενον άφατο	
	αδάματόν τε καὶ δυσούριστον δν.	1315
	οίμοι,	
	οίμοι μάλ' αδθις. οίον είσεδυ μ' αμα	

	κέντρων τε τώνδ οϊστρημα και μνήμη κακα	w.
XO.	καὶ θαῦμά γ' οὐδὲν έν τοσοῖσδε πήμασιν	
	διπλά σε πενθείν και διπλά φορείν κακά.	1320
OI.		ἀντ. α΄.
	σύ μέν έμος έπίπολος έτι μόνιμος; έτι γάρ)
	ύπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.	
	φεῦ φεῦ.	
	οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς,	1325
	καίπερ σκοτεινός, τήν γε σήν αὐδήν δμως.	
XO.	ω δεινά δράσας, πως έτλης τοιαθτα σάς	
	όψεις μαράναι; τίς σ' έπηρε δαιμόνων;	
OI.		στρ. β΄.
	δ κακά κακά τελών έμα τάδ' έμα πάθεα.	1330
	έπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὕτις, ἀλλ' έγὼ τλο	
	τί γὰρ ἔδει μ' οραν,	•
	ότφ γ' όρῶντι μηδέν ην ίδειν γλυκύ;	1335
XO.	ην ταθθ' δπωσπερ και σύ φής.	
	τί δητ' έμοι βλεπτόν, ή	
	στερκτου, ή προσήγορου	
	έτ' έστ' ἀκούειν ήδονά, φίλοι;	
	απάγετ' εκτόπιον δτι τάχιστά με,	1340
	ἀπάγετ', & φίλοι, τὸν ὅλεθρον μέγαν,	٠.
	τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς	1345
	έχθρότατον βροτών.	
XO.	δείλαιε του νου της τε συμφοράς ίσον,	
	ώς ηθέλησα μηδέ σ' αν γνωναί ποτε.	
OI.		ἀντ. β΄.
	νομάδ' επιποδίας έλαβε μ' από τε φόνου	1350
	έρυτο κανέσωσεν, οὐδεν ες χάριν πράσσων	
	τότε γὰρ ἄν θανών	
	ούκ ήν φίλοισιν ούδ' έμοι τοσόνδ' άχος.	1355

ΧΟ. θέλοντι κάμοὶ τοῦτ' αν ην. OI. οῦκουν πατρός γ' αν φονεύς ηλθον, οὐδὲ νυμφίος βροτοίς εκλήθην ων έφυν άπο. νυν δ' άθεος μέν είμ', ανοσίων δε παις, 1360 δμογενής δ' αφ' ων αὐτὸς ἔφυν τάλας. εί δέ τι πρεσβύτερον έτι κακοῦ κακὸν, 1365 τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους. ΧΟ, οὐκ οἶδ' ὅπως σε Φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς. κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' δν ἢ ζῶν τυφλός. ώς μεν τάδ' ούχ ωδ' έστ' άριστ' είργασμένα, OI. μή μ' εκδίδασκε, μηδε συμβούλευ έτι. 1370 ένω γαρ οὐκ οἶδ δμμασιν ποίοις βλέπων πατέρα ποτ' αν προσείδον είς "Αιδου μολών, οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ', οἶν ἐμοὶ δυοῖν έργ' έστι κρείσσου αγχόνης είργασμένα. άλλ' ή τέκνων δητ' όψις ην εφίμερος, βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί. οὐ δήτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτέ* οὐδ' ἄστυ γ', οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαιμόνων αγάλμαθ ίρα, των ό παντλήμων έγω κάλλιστ' ανήρ είς έν γε ταις Θήβαις τραφείς 1380 απεστέρησ' έμαυτον, αυτός έννέπων ώθειν άπαντας, τον άσεβη, τον έκ θεών φανέντ' άναγνον και γένους τοῦ Λαίου. τοιάνδ' έγω κηλίδα μηνύσας έμην όρθοις ξμελλον δμμασιν τούτους δράν; 1,385 ηκιστά γ' άλλ' εί της ακουούσης έτ' ην πηγής δι ώτων φραγμός, ούκ αν έσχύμην

> τὸ μἀποκλῆσαι τοὐμὸν ἄθλιον δέμας, Εν ἢ τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν, τὸ γὰρ

την φροντίδ έξω των κακών οἰκεῖν γλυκύ.	1390
λω Κιθαιρών, τί μ' έδέχου; τί μ' οὐ λαβών	
έκτεινας εύθυς, ως έδειξα μήποτε	
έμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἢ γεγώς;	
δ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια	
λόγφ παλαιὰ δώμαθ', οἶον ἄρά με	1395
κάλλος κακῶν ὖπουλον έξεθρέψατε.	
νῦν γὰρ κακός τ' δεν κάκ κακών εξρίσκομαι.	
δ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη	
δρυμός τε καὶ στενωπός έν τριπλαίς όδοίς,	
αὶ τουμον αίμα των έμων χειρων ἄπο	1400
έπίετε πατρός, αρά μου μέμνησθ' ὅτι,	
οί έργα δράσας ύμλν, είτα δεῦρ' λών	
όποι ἔπρασσον αὐθις; δο γάμοι γάμοι,	
έφύσαθ' ήμας, και φυτεύσαντες πάλιν	
ανείτε ταυτόν σπέρμα, καπεδείξατε	1405
πατέρας, άδελφούς, παίδας, αξμ' έμφύλιον,	
νύμφας, γυναϊκας, μητέρας τε, χώπόσα	
αΐσχιστ' εν ανθρώποισιν έργα γίγνεται.	
άλλ οδ γάρ αὐδαν ἔσθ ά μηδὲ δραν καλόν,	
όπως τάχιστα πρός θεών έξω μέ που	1410
καλύψατ, ή φονεύσατ, ή θαλάσσιον	•
έκρίψατ', ένθα μήποτ' εἰσόψεσθ' έτι.	
ΐτ', άξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγείν.	
πίθεσθε, μη δείσητε, τάμα γαρ κακά	
ούδεις οίος τε πλην έμου φέρειν βροτών.	1415
άλλ' ων επαιτείς ες δεον πάρεσθ' όδε	
Κρέων το πράσσειν και το βουλεύειν έπει	
χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντί σοῦ φύλαξ.	
οίμοι, τι δήτα λέξομεν πρός τόνδ' έπος;	
τίς μοι φανείται πίστις ενδικος; τὰ γὰρ	7420

xo.

01.

ÜZ	ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ	
	πάρος πρός αὐτὸν πάντ' ἐφηύρημαι κακός.	
KP.	ούχ ώς γελαστής, Οἰδίπους, ελήλυθα,	
	οὐδ' ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.	
	άλλ' εί τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι	
		1425
	alδεισθ' ανακτος 'Ηλίου, τοιόνδ' αγος	
	ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ	
	μήτ' δμβρος ίρος μήτε φως προσδέξεται.	
	άλλ' ώς τάχιστ' ές οίκον έσκομίζετε.	
	τοις έν γένει γάρ τάγγενη μάλισθ' δράν	1430
	μόνοις τ' ακούειν εύσεβως έχει κακά.	- 45
OI.		
	αριστος ελθών πρός κάκιστον ανδρ' έμε,	
	πιθοῦ τί μοι πρός σοῦ γάρ, οὐδ ἐμοῦ, φράο	rω.
KP.	καὶ τοῦ με χρείας δόε λιπαρείς τυχείν;	1435
OI.		- 100
	θυητών φανούμαι μηδενός προσήγορος.	
KP.	έδρασ' αν εδ τοῦτ' Ισθ' αν, εί μη τοῦ θεοῦ	
	πρώτιστ' έχρηζον έκμαθείν τι πρακτέον.	
OI.	άλλ' ή γ' εκείνου πασ' εδηλώθη φάτις,	1440
	τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.	• • •
KP.		
	χρείας ἄμεινον έκμαθεῖν τί δραστέον.	
OI.		
KP.		1445
OI.		- 115
	της μέν κατ' οίκους αὐτὸς δν θέλεις τάφον	
	θοῦ καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ἔπερ.	
	έμου δε μήποτ άξιωθήτω τόδε	
	πατρώον ἄστυ ζώντος οίκητοῦ τυχείν.	1450
	άλλ' ξα με ναίειν δοεσιν. ένθα κλήζεται	40-

ούμδς Κιθαιρών ούτος, δν μήτηρ τέ μοι πατήρ τ' έθέσθην ζώντι κύριον τάφον, ίν εξ εκείνων, οι μ' απωλλύτην, θάνω. καίτοι τοσοῦτόν γ' οίδα, μήτε μ' αν νόσον 1455 μήτ' άλλο πέρσαι μηδέν' οὐ γὰρ ἄν ποτε θνήσκων εσώθην, μη πί το δεινο κακο. άλλ' ή μεν ήμων μοιρ' οποιπερ είσ', ίτω παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μη μοι, Κρέον, προθή μέριμναν άνδρες είσιν, ώστε μή 1460 σπάνιν ποτέ σχείν, ένθ' αν ωσι, του βίου ταίν δ' αθλίαιν ολκτραίν τε παρθένοιν έμαίν, αίν οῦ ποθ' ἡμὴ χωρίς ἐστάθη βοράς τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρὸς, ἀλλ' ὅσων ἐγώ Ψαύοιμι, πάντων τωνδ άελ μετειχέτην 1465 αίν μοι μέλεσθαι και μάλιστα μέν χεροίν Ψαῦσαί μ' ἔασον, κἀποκλαύσασθαι κακά. iθ' &vaξ, ίθ' & γουή γενναίε. χερσί τάν θιγών δοκοίμ' έχειν σφας, ώσπερ ήνικ' έβλεπον. 1470 τί Φυμί: ού δή κλύω που πρός θεών τοίν μοι φίλοιν δακρυρροούντοιν, καί μ' έποικτείρας Κρέων ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐκγόνοιν ἐμοῖν; λέγω τι ; 1475 γνούς την παρούσαν τέρψιν, ή σ' είχεν πάλαι.

Ρ. λέγεις. έγω γάρ είμ' ὁ πορσύνας τάδε,

Ι. άλλ' εὐτυχοίης, καί σε τῆσδε τῆς όδοῦ δαίμων αμεινον ή 'με φρουρήσας τύχοι δι τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε 1480 ώς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς έμὰς χέρας, αί του φυτουργού πατρός ύμιν διά όραν

τὰ πρόσθε λαμπρὰ προύξενησαν διματα: δς ύμλν, & τέκν', οδθ' όρων οδθ' ίστορων πατήρ εφάνθην ένθεν αὐτὸς ηρόθην. 1485 καὶ σφω δακρύω προσβλέπειν γαρ οὐ σθένω. νοούμενος τὰ λοιπά τοῦ πικροῦ βίου, οίον βιώναι σφώ πρός άνθρώπων χρεών. ποίας γάρ άστων ήξετ' είς όμιλίας; ποίας δ' έορτας, ένθεν οὐ κεκλαυμέναι 1490 πρός οίκον Έξεσθ' άντι της θεωρίας: άλλ' ήνίκ' αν δή πρός γάμων ήκητ' άκμας, τίς οδτος έσται, τίς παραρρίψει, τέκνα, τοιαθτ' ονείδη λαμβάνων, α τοις έμοις γονεύσιν έσται σφών θ' όμου δηλήματα; 1495 τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατήρ ύμων έπεφνε την τεκούσαν ήροσεν, δθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, κάκ τῶν ἴσων έκτήσαθ' ύμας, ωνπερ αὐτὸς έξέφυ. τοιαθτ' δνειδιείσθε. κάτα τίς γαμεί; 1 500 ούκ έστιν ούδεις, & τέκν, άλλα δηλαδή χέρσους φθαρήναι κάγάμους ύμας χρεών. δ παί Μενοικέως, άλλ' έπεὶ μόνος πατήρ ταύταιν λέλειψαι, νώ γάρ, & 'φυτεύσαμεν, ολώλαμεν δύ όντε, μή σφε περιίδης 1505 πτωχάς ανάνδρους έκγενείς αλωμένας, μηδ' έξισώσης τάσδε τοίς έμοις κακοίς. άλλ' οίκτισόν σφας, ώδε τηλικάσδ' όρων πάντων έρήμους, πλην δσον το σον μέρος. ξύννευσον, & γενναίε, ση ψαύσας χερί. σφών δ', ω τέκν', εί μεν είχετην ήδη φρένας, πόλλ' αν παρήνουν' νῦν δὲ τοῦτ' εἔχεσθ' έμοὶ, οῦ καιοὺς ἐᾶ ζῆν, τοῦ βίου δὲ λφονος

ύμας κυρήσαι του Φυτεύσαντος πατρός. 1514 αλις ίν' εξήκεις δακρύων. αλλ' ίθι στέγης έσω. πειστέον, κεί μηδέν ήδύ. or. πάντα γὰρ καιρῷ καλά. KP. olo d' éd' ols ouv elui : OI. KP. λέξεις, καὶ τότ' εἶσομαι κλύων. OI. γης μ' όπως πέμψεις άποικον. τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν. KP. άλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ήκω. OI. τοιγαρούν τεύξει τάγα. KP. φης τάδ οὖν: OI. ά μη φρονώ γαρ οὐ φιλώ λέγειν μάτην. KP. απαγέ νύν μ' έντεῦθεν ήδη. OI. KP. στείχε νυν, τέκνων δ' άφοῦ. OI. μηδαμώς ταύτας γ' έλη μου πάντα μη βούλου κρατείν. KP. καὶ γὰρ ἀκράτησας οὖ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο. ΧΟ. & πάτρας Θήβης ενοικοι, λεύσσετ', Οιδίπους όδε, δς τὰ κλείν αινίγματ ήδη και κράτιστος ήν ανήρ, [δστις οὐ ζήλφ πολιτών καὶ τύχαις ἐπιβλέπων,] είς οσον κλύδωνα δεινής συμφοράς έλήλυθεν. ώστε θυπτου όντ' έκείνην την τελευταίαν ίδειν

> ήμέραν ἐπισκοποῦντα μηδέν δλβίζειν, πρὶν ἃν τέρμα τοῦ βίου περάση μηδὲν ἀλγεινὸν παθών. 1530

ŒDIPUS TYRANNUS.

NOTES

- = τίνες εἰσὶν αίδε αἰ ἔδραι ἀς θοάζετε; implying why?
 Comp. 938. Jelf's Gr. Gr. § 881, 1.
 ἔδρας cognate acc. (comp. Aj. 42.) after θοάζετε = θαάσσετε, θάσσετε, θακεῖτε.
- Adorned with suppliant boughs, (comp. 19) i. e. of laurel or olive entwined with wool: στέφη, 918. Herod. vii. 41.

 ξεστεμμένοι = velati in Virg. Æn. vii. 154; xi. 101.
- θυμιαμάτων gen. after verb of fulness; Wordsworth's Gr. Gr. § 132, g.
- 6. παρ' ἀγγέλων--ἄλλων, from others as messengers, not from other messengers.
- πασι κλεινός, celebrated by all; in all men's mouths. See 40, note.
- 9. πρέπων έφυς φωνείν = πρέπον έστί σοι φωνείν.
- 10. καθέστατε, syncopated perfect. See El. 50, note.
- 11. στέρξαντες, praying. Comp. Latin amabo te. Participle explanatory of the τίς τρόπος. Jelf, § 698. ώς with gen. abs. 145, 241. Jelf, § 701, b.; here it goes with φράζε, 9; tell me, &c., believing that I am ready, &c.
- 12. μή οὐ require a neg. preceding; here implied in δυσάλγητος = οὐκ οἰκτίρμων, I should not be compassionate if I

- did not pity. Jelf, § 750, 3; οὐ might have been omitted, as δυσάλγητος is not necessarily a neg.
- 14. χώραs, gen. after verb of ruling; Wor. § 132 c, obs. Οἰδίπους, a heteroclite noun. Gen. -ποδος (not in Soph.), poët. -που (40, 925, 1091); Æol. -πόδαο, Dor. -πόδα, Ion. -πόδω, as if from Οἰδιπόδης. Dat. -ποδι; -πόδη, Acc. -ποδᾶ, -πουν (514); -πόδην, -πόδαν (Œd. Col. 222). Voc. -πους (646, 739, 1073, 1422), -που (405); -ποδᾶ (1194.) Jelf, § 116, 3.
- 16. Your altars, i. e. altars of Apollo 'Αγυιεύς (and perhaps also Diana and Minerva, comp. 164, τρισσοὶ ἀλεξίμοροι) before the house; 919; El. 637, 1376.
- πτέσθαι, 2 aor. for πέτεσθαι, dropping the radical vowel.
 Wor. § 93, § 81. σὺν γήρα = συνόντει γήρα, not = heavy with old age. See 123; Aj. 1017.
- 18. lepîs Att. for lepeîs. Comp. Aj. 189, 390; El. 690, 709.
- 20. ἀγοραῖσι. dat. loci. El. 174, note.
- ματτεία, adj. σποδῷ, i. e. altar. Ἰσμηνοῦ, i. e. Apollo Ismenius, said to be oracular, Herod. viii. 134; his temple was at Thebes, near the river Ismenus.
- 24. οἴα τε, kere the first syll. might be either long or short, as the third foot may be either spondee or iambus; but in 1415, and six other places in Soph., it stands in the second place, and so must be iambus, οἴος τε; Œd. Col. 262, 803, 1136, 1418; Trach. 742; Phil. 925.
- 25. κάλυξιν, circumstantial dat., i. e. of that particular thing in which the action takes place; Jelf, § 603,1: so here, of that in which, or with which the wasting takes place.
- 26. βουνόμοις for βοών [νεμομένων]. See Ελ. 244, πολε. 27. άγόνοις, unborn; comp. έγκάρποις; proleptic, Jelf. 9

- . 439, 2. Or which produce no offspring. Or premature. Compare, for the account, Herod. vi. 139.
 - ἐν δὲ—σκήψαs for ἐνσκήψαs, by Tmesis; as El. 713. Jelf explains not by Tmesis unless there intervene only a particle or exclamation, so that the connection of the two parts is not wholly destroyed (§ 640, 2; § 643, obs. 2.) Then ἐν δὲ will be adverbial.
- μέλας δ'. N.B. Apostrophe at the end of a verse; so 332, 785, 791, 1184, 1224; El. 1017. As a general rule, those syllables which in the middle of a verse would be cut off, are at the end of a verse not cut off or absorbed into the following verse. Herm. de metris, lib. i. § 12.
- 31. οὐκ ἰσούμενον (ἴσον) κρίνοντες.
- 32. έζόμεσθα, older form, poetice for -εθα. Wor. § 48. obs. 3. εφέστιοι = έπὶ τῆ έστία. Comp. El. 419, note.
- συμφοραῖs, accidental events, accidents. ξυναλλαγαῖs, interventions. Comp. 44, ξυμφοράs, events, results.
- δs γε, for a smuch as thou—. ἐξέλυσαs, didst put a stop to the δασμός. ἄστυ, acc. after μολών, verb of motion to.
- 39. hulv, dat. commodi. Jelf, § 598.
- πâσιν, in the sight (judgment) of all men. Comp. 8, 616;
 Jelf, § 600, 1. Οἰδίπου gen.; see 14, note.
- 43. The construction of the two clauses is different; we might have had ħκουσαs. Comp. 310, 395, 452.
- 48. προμηθίαs, because of thy former πρ. Causal gen. after κλήζει; i. e. gen. of that peculiarity in the object which occasions the action of the verb. Jelf, § 481, 1; commonly explained as after ένεκα understood.
- 49. Oh! may we not so remember (have such a recollection V) thy reign, as having in it once been set upright and

fallen afterwards. $\mu \in \mu \nu \hat{\varphi} \mu \in \theta \alpha$, opt. perf. pass. $\mu \in \mu \nu \gamma \mu \eta \nu$ or $-\hat{\varphi} \mu \eta \nu$, Jelf, § 247, 6; instead of the circumlocution of pass. part. with $\epsilon \ell \eta \nu$. The opt. = Dii fazint ne—; the subj. $\mu \in \mu \nu \omega \mu \in \theta \alpha$, = cave tu ne—. See Buttm. Irreg. Gr. Verbs, $\mu \mu \nu \nu \gamma \sigma \kappa \omega$.

- 57. The negation is a prolepsis, by which the Greeks add to the verb (or adj. &c.) the result or tendency of the verbal action, though it has not yet happened. Empty of men, who (on this supposition) do not dwell therein; δστε μηδένα ξυνοικεῖν έσω. Comp. El. 240, note. ἀνδρών gen. after adj. of privation. Wor. § 132, g.
- 60. νοσοῦντες κ.τ.λ. An anacoluthon; i. e. the construction is not carried out. It might have gone on, δμως οὐ νοσεῖτε ἐξ ῖσου ὡς ἐγώ, changed to οὐκ ἔστιν ὑμῶν δστιι κ.τ.λ., to include all without exception.
- 67. δδούs, acc. of motion along. Aj. 30, note.
- 70. γαμβρόs, brother-in-law; see 577; and Preface.
- 71. Observe δτι followed by τί in the same indirect question; Jelf, § 877, obs. 2. Wund. reads πύθοιτο, τί. πύθοιτο opt. after ἐπεμψα, 309, 713, 730, 948, 1161, Wor. § 40, obs. N.B. τηνδέ short before initial β, very unusual in Att. poets; β initial being aspirated, and therefore equivalent to a double consonant. Jelf, § 40, 5.
- 73. And [this] day computed with the [due] time for such a journey frets me as to what he is about.
- 74. τί. 71, note; 155; Aj. 794.
 τοῦ γὰρ κ.τ.λ. For beyond my expectation he is away
 longer than is fitting. εἰκότος, what seemed probable to
 me; not what was seemly, for this would be tautologou
 with τοῦ καθήκοντος χρόνου. gen. after πέρα.

- Their [xpovor], acc. of duration of time; Wor. § 141, a.
- 76. Subj. after 87av signifies some indefinite time to come, on which however depends by connection of effect some further fact; Jelf, § 842, 3.
- δηλοί, subjunctive. μὴ δρῶν, equivalent to a conditional clause; if I did not; Jelf, § 746, 2.
- εἰ γάρ, would that; with opt. of something pres. or fut.
 Wor. § 177, obs. 3.
- 81. σωτῆρι, used as a fem. adj.; the regular fem. form is σώτειρα. So in 185 ἰκτῆρες is fem. Nouns in -τηρ, -τής, -τωρ, properly applied only to persons, are also applied as adj. to things. See Jelf, § 182, obs. 2.
- β2. ekadau, infin. absolute: El. 410; Wor. § 160, obs. βδύς [ἐστι]; so ἔτοιμος [εἰμι], 92. οὐ γὰρ ἄν, far [otλerwise], ἔτο. ἄν is used with a historic tense of the indic. when it follows a supposition the truth of which would not be allowed. Wor. § 154, a. El. 323 note, 374 note.
- 83. δάφνη, gen. copiæ after πολυστεφής. 4, note. El. 896. δάφνη, vowel short before mute and ν. Comp. 109, 1111; Jelf, § 39, obs. 3.
- 84. ξύμμετρος ὡς κλύειν. Within reach (measure) so as to hear. ὡς = ὧοτε. Comp. Ant. 292.
- κήδευμα, abstract for concrete κηδεστής. Comp. 1, τροφή; 1344, δλεθρον. Jelf, § 853, 1.
- 87. Good. For I say that even the difficulties in it (sc. where it bids us search out the murderer of Laises,) if rightly carried out would altogether be fortunate for us. si with the opt. supposing that, coupled with a wish. Jell, § 855, 1. In struyew. In with inf. in orat oblique, where orat rects would have opt. Jelf, ibid, 3, a.

- λόγφ dat. of cause; through your present saying. Wor.
 \$135, fin. οὐτ οὖν, comp. El. 199, note. οὖν marks the antithesis strongly.
- 94. τὸ πένθοs, my grief. τῶνδε, for these. Comp. El. 348. gen. of object. Wor. § 130, b.
- λέγοιμ' ἄν = fut. Wor. § 159, § 167 init. Comp. 282,
 343. In 2nd person it = a mild imperat. El. 1491.
- 96. ἄνωγεν, perf. with present sense continued from the perf. Comp. El. 1458, note.
- 99. τρόποs, peculiar character, referring to the treatment it may require: and it is explained in 101, as caused by the blood-guiltiness.
- 100. ἀνδρηλατούντας, acc. part. continuing the construction of ἐλαύνειν. 98.
- 101. &s +68' alua, acc. abs. for gen, abs. Wor. \$ 163. obs.
- 105. ἀκούων expresses the means, by hearing it. Jelf, § 698.
- 106. ἐπιστέλλει [Φοίβος,] 96. τούτου gen. after αὐτοέντας.
- 108. γηs, gen. after adv. of place. Wor. § 172. El. 404, note.
- 111. τāμ. Crasis of o and a makes ā. Wor. r. 144, cap. vii.
- 118. συμπίπτει, pres. for aor. Comp. 437; El. 899, noté.
- 115. We = $4\pi\epsilon i$, with sense of since, $i\xi$ ob. El. 508, note.
- 117. δτου, gen. after ἐκμαθών. From whom hearing, any one might have used [the information.] ἐκμαθών, part. for a conditional clause; 77, note; Jelf, § 855, obs. 5. ἐχρήσατ' ἄν. Jelf, § 424, α.
- 124. explorero pass. See Lidd. and Scott. Unless perchance the matter had been transacted with money from

- hence. i. e. unless he had been suborned by money from hence. Stripped of the interrog. this = $\epsilon t \mu \eta$ expdosero $\kappa.\tau.\lambda.$, obe $\delta \nu \notin \beta \eta \kappa.\tau.\lambda.$; comp. 432.
- 125. τόλμης, gen. after τόδε used as subst. Jelf, § 442, b.
- 134. πρὸ κ.τ.λ., engaged in this care in favour of the dead.

 πρὸ = ὑπέρ, of assistance. Wor. § 185. ἐπιστροφή, a turning of one's attention towards. El. 182, note.
- 138. αὐτοῦ i. e. ἐαυτοῦ, for ἐμαυτοῦ. Comp. Trach. 451, αὐτὸν for σεαυτόν. Jelf, § 654, 2, b. Wor. § 37, b, obs. ἀποσκεδῶ Att. fut. contr. for -ἀσω. 232; El. 495, note.
- 139. ἀν—ἀν. Comp. 602. First àν qualifies θέλοι and makes the whole sentence hypothetical, the second âν goes with the emphatic word κάμε, me perhaps. Jelf, § 432, b.
- 142. βάθρων, gen. after Ίστασθε = ἀνίστασθε ἀπό(comp. 147); so 24, βυθῶν. Jelf § 530, 1.
- 148. If successful in their petitions, suppliants took away their boughs; if not, they left them at the altar.
- 145. &s. Comp. 11, note.
- 148. έξαγγέλλεται, declares of himself, promises: or mid. for act.; Aj. 1376. δν by attraction for a, Wor. § 149.
- 150. νόσου, gen. after παυστήριος. Comp. El. 447, note.
- 151. Διόs. Apollo was only the spokesman (προφήτως) or mouth-piece of his father Zeus. Esch. Eum. 19. Virg. En. iii. 251. El. 655—659.
- 152. Πυθώνος, gen. after έβας, as if ἀπό. Comp. 142, note.

- 154. lήῖε, invoked with a cry, ἴη. So 1096. In 174 it = accompanied by cries, grievous.
- 155. ἀζόμενος, τί κ.τ.λ., comp. 74. ἀμφί. because of; Wor. § 194, b. νέον, adv.; Œd. Col. 1775; or agrees with τί.
- 156. ωραις, [i.e. after the lapse of seasons] when seasons are brought round. Dat. abs. Jelf, § 699.
- 159. κεκλόμενος, nom. pendens; as if there followed στέργω (rogo vos ut) τρισσούς άλεξιμόρους προφανήναί μοι. an anacoluthon. Comp. 60, note.
- 161. κυκλόεντα = κυκλικον, in shape of a circle; the circular throne in the Agora, = the throne in the circular Agora; by hypallage, comp. 1376. Eur. Or. 909, ἀγορῶς κύκλον. Wordsw. Ath. and Att. p. 67, the circle of the Agora. εὐκλέα, acc. Compounds of κλέος have both forms of acc., -εᾶ, and -έᾶ; Wor. § 31, obs. 1.
- 173. If ἀγόνοις, vs. 27, means that the children are not born, this passage must mean, nor do women recover from their grievous labours by bringing forth, τόκοισιν dat. instrumenti; or at birth-time, dat. temporis; i. e. they remain childless. If it means premature, this passage means, nor at the birth do women bear up against their grievous labours. lηίων, 154, note. ἀνέχουσι intrans. καμάτων gen. after ἀνέχουσι, Jelf, § 531; comp. 142, note.
- 175. ἄλλφ = ἐπ' ἄλλφ, alium super alium. Comp. Aj. 866. Jelf, § 604, 1. ἄπερ = καθάπερ.
- 178. &ν, gen. after ἀνάριθμος; El. 232, note. in which corpses unnumbered, abounding, the city is wasted.
- 180. νήλεα, unpitied, usually unpitying; as φοβεράν, 153.
 πρός πέδφ, on the plain. Θανατάφόρα, Dor. for -ηφόρα.
- 182. dv 86, and amongst them, Aj. 675. Ext, moreover, adverbial; see 27, note.

- 185. πόνων gen. after ἐπιστενάχουσιν, wail for; Jelf, § 488; comp. 233, El. 1117. Ἰκτῆρες, fem. comp. 81, note.
- 186. λάμπει, sounds clear. Comp. 473; Phil. 189. δμαυλος, comp. βοή πάραυλος, Aj. 892.
- 190. N.B. "Αρεα, tribrach for iambus, = Λύπει' in antistrophe, 203. So βέλεα, 205; δρεα, 208; πάθεα, 1330. ἄχαλκος ἀσπίδων = ἄνευ ἀσπίδων χαλκών. For the gen, see Wor. § 132, g, obs. 1; comp. El. 36, note; Aj. 321.
- 191. περιβόητος act., advancing with shouts; Jelf, § 856, obs.
- 194. restivat, infin. dependent on πέμψον, whence supply and [grant] that Mars may turn in backward course beyond our country's bounds, πέμψον unequally applied to άλκαν and restivat, by Zeugma; El. 72, note. Δρόμημα, acc. cogn. to the intrans. notion in restivat, to retreat; comp. Aj. 42; Jelf, § 558, 1. Or simply transit, to turn his backward course.
- 198. τέλει, omnino, = τελέως; simply, altogether. If the night leave anything at all, the day comes upon this, ἐπερχέται. [Others make τέλει at its close.] The sense is, if anything is left undestroyed in the night, this is destroyed in the day. el with subj. for ἐἀν, ἢν, not common in Att., scarcely ever in prose: used by Homer and Herod. (Ion.) and Theocr. (Dor.) Jelf. § 854, obs. 1.
- 200. τόν, "Αρεα, the pest, personified; 198-9 parenthetical τόν, art. for dem. pron. Wor. § 118. Jelf, § 444, 5.
- 202. $\delta\pi\delta$, with; nearly = dat. alone. Wor. § 199, b.
- 203. Auxere, epithet of Apollo the Averter. See El. 7, note.
- 205. trbarcistas. Mid. to divide; spread [rumourz of] celebrare; either, in good sense, to celebrate, as her

- or, in bad sense, to revile, as Trach. 791. Others make it pass. literally to be divided, scattered, hurled; see 202. N.B. ἄδαμᾶτ' tribrach, = trochee ἦτοs in stroph., 191.
- Trach. 214 Artemis is called θεὰ ἀμφίπυρος, with a torch in each hand.
- γâs gen. after ἐπάτυμον, adj. of community, relationship. Jelf, § 507. So 212, 420.
- 212. δμόστολον, attended by. Comp. στόλος, 168.

 Μαινάδων, gen. after δμόστολον, for compounds of σὺν and δμοῦ often take gen. instead of dat. Œd. Col. 1482.
- 215. ἀπότιμον = άτιμον. See Il. v., 890. Comp. 196.
- 216. & 8 alreîs, but as to what you ask for, followed by fem. in 218. Jelf § 821, 1.
- 219. $\lambda \delta \gamma o v$, gen. after $\xi \epsilon v o s = ignorant$; Wor. § 132, f, obs.
- 220. For [if I were not thus ignorant of the whole matter,]
 I should not search it long without having some evidence.
- 227. kel. The apodosis, which is not expressed, may be supplied thus: And if he is afraid [to tell me all, being himself the guilty one, then] of himself (i. e. of his own accord, ultro,) secretly-withdrawing the charge against himself, [let him depart]; for he shall suffer nothing hard to bear, but shall depart from the land scathless. Or, If he is afraid, and shrinks from declaring himself the charge against himself, [still let him declare it]; for, &c.
- 233. φίλου, gen. after δείσας. Comp. 185, note.
- 285. ἐκ τῶνδε, after these things. So 282: ἐκ, proceeding out of, hence, following after, more like ἀπό. Wox. § 184. ταῦνα κλύεν ἐμοῦ, hear this from me. Wox. § 182. 5. obs. 2; gen. persons. acc. roi.

ŒDIPUS TYRANNUS. [v. 286—272.

- 236. τὸν ἄνδρα, acc. after εἰσδέχεσθαι, 238. Construction, ἀπαυδῶ μήτ' εἰσδέχεσθαι τινὰ τῆσδε γῆς τὸν ἄνδρα τοῦτον. γῆς τῆσδε τινά, any one of this land; comp. Aj. 1175.
- 238. elσδέχεσθαι, supply els σίκουs from 241. μήτε after verb of prohibition ἀπαυδῶ, 236; from which supply κελεύω in 241; comp. El. 72, note.
- 240. κοινόν, associate; Aj. 267. ποἴεισθαι, El. 820, note.
- 248. νιν, superfluous after τὸν δεδρακότα. Trach. 289.
- 251. παθείν, that [I] may suffer.
- 255. μh goes with el, not with θεήλατον. Comp. El. 992.
- 256. οὐδ' εἰκὸς ἦν ἐῶν, It would not have been right for yes to leave. Comp. χρῆν with pres. inf. El. 529. εἰκὸς ἦν in apodosis without ἄν. Jelf, § 858, 3.
- 258. ἐπεί, since. 264 ἀνθ' ἀν, therefore, ζc., apodosis. ἀντί, El. 575. τε, i.e. both I am, ζc.; answered to by τε, 261.
- 261. And since his children (had not issue failed to him) would have been born brothers to my children: i. e. we should have a common family. κοινά, comp. Ant. 1; CEd. Col. 535. neut. as if agreeing with τέκνα. παίδων, gen. after κοινά, comp. 210, note. κοινών, superfluous, unless it marks the relationship more strongly.
- 263. ἐνήλατο. 1 aor. mid. from ἐνάλλομαι. 1261. Ant. 1346.
- 264. τ dδ' = τ hνδε τ hν μ dχην, acc. cogn. Comp. Aj. 1346.
- Λαβδακείφ for Λαβδάκου, adj. for attributive gen.
 Jelf, § 435, a. παιδί, dat. commodi.
- 270. abτoîs superfluous after τοîs δρώσω. See 248, note.

 ** dvidras, to produce neither crops from the earth for them, &c.
- 272. openiodas, fut. for pres. as the object of the wish is something fut. Jelf, § 405, obs. 3.

- 283. μη οὐ. After verbs of prohibition the Greeks add μη to the inf.; and if the verb has a neg. οὐ also is added. Jelf, § 749, 1; § 750, 2. Comp. 12, note; El. 107.
- 284. ἄνακτι. dat. after τὰ αὐτά. 840. note.
- 287. ἐν ἀργοῖς = ἀργῶς. Comp. Aj. 971.
- 296. οὐδ' ἔπος φοβεῖ [τοῦτον], ῷ μή κ.τ.λ. δρῶντι for inf.
- 302. el κal, although; allows a thing really true; κal el, even if, allows a supposed case which does not exist. Jelf, § 861, 2. δέ, yet. Ant. 234.
- 304. μοῦνον, Ion. for μόνον. 305. κλύεις for ακήκοας.
- 310. Grudging neither augury derived from birds (395-8) nor any other suggestion of divination which you know.
- 313. βῦσαι, applied unequally, by Zeugma, to σεαυτόν, &c., and to μίασμα, purge away all pollution caused by the murder of Laius. Comp. 194, note.
- 314. For a man to confer benefits from such sources as he has and is able, &c. ἔχοι, comp. 979; El. 1378, note.
- 316. τέλη λύει = λυσιτελεί. El. 1005. φρονούντι for inf.
- 317. Though I knew this peril well, I forgot it when I came here; for [had I not forgotten it] &c. Comp. 82, note.
- 325. &s οδν κ.τ.λ. That then I may not be in the same case, viz. to speak inopportunely—: speech interrupted.
- 328. But I never will declare my (φάτις, 323) tale of ill, that I may avoid telling of thine. Others put a stop at μήποτε But I never will [consent to speak]; and Herraleirav; in order that I may not, while uttering my words, also declare your ills.
- 332. δγώ coalesces with οὅτ' into a dissyllable. So 1002.

- 333. & πύθοιο = fut. Comp. 95, note; so 343.
- 337. δργην την έμην, the anger which I cause: for see 335.
 Then την σην, that which thou dost cause.
- 338. N.B. ἐμε̄ before double consonant ψ in following word.
- 340. A (cogn. acc.) and πόλω, double acc. See El. 94, note.
- 341. αὐτά, Schol. αὐτόματα. 343. πρὸς τάδε, therefore.
- 344. ήτις άγρ. [ἐστίν] = ἀγριωτάτης. Jelf, § 870, obs. 4.
- 345. ωs ὀργῆς ἔχω, according to the rage in which I am. Jelf, § 528. καὶ μήν. Jelf, § 728, 3, c.
- 346. ίσθι δοκών, know that you appear. El. 24, note.
- 347. δσον μή, so far as in not killing him with your own hand.
- 350. ἐννέπω σὲ ἐμμένειν, jubeo te, &c. El. 233, note.
- 353. ως δυτι κ.τ.λ. As if ἐννέπω σοι had preceded. Jelf, § 674, and obs. 2. By this change of construction the ambiguity of ως δυτα after ἐμὲ is avoided.
- 855. N.B. που enclitic. And do you perchance think that you will escape [punishment for] this? El. 626, note.
- 360. η κπειρά λέγειν; or do you make trial of me that I should speak? Verb, mid. 2nd. sing.
- 361. οδχ κ.τ.λ. An answer to οδχί ξυνήμαν π.; not so that I can speak of it as really known.
- 362. φημί σε φονέα κυρείν τάνδρος οδ [φονέα] ζητείς.
- 364. είπω. subj. used in deliberative questions, Jelf, § 417.
- 305. είρησεται, pass. paulo post fut. from είρημαι, έρέω, for 1st. fut. pass. ρηθήσομαι (unusual in Att.) Another elρήσομαι fut. mid. from έρομαι. Buttm. Irr. Gr. Verbi.

- 366. λεληθέναι όμιλοθντα, have unwittingly associated; 745, note. τοῖς φιλτάτοις, for sing, thy mother; El. 1233, note.
- 372. α οὐδεὶς τῶνδε [ἔστι] δς οὐχί σοι ὀνειδιεί. So Aj. 600.
- 374. You live in one [perpetual] night (blindness), so that you could not, &c.
- 376. [I am not the one to hurt you] for, &c.
- 379. δέ, used in answers, to refute something preceding. No, it is not Creon that is, &c.
- 380. Art [of kings] surpassing [other] art in life with its divers aims. Phil. 138. Or, Art [of mine] surpassing [the Sphinx's] art, &c. βlφ, dat. of the time. Comp. El. 783.
- 384. δωρητόν for δωρητήν. Comp. El. 614, note.
- 386. με gov. by ὑπελθών. Comp. Phil. 1007. N.B. λάθρα.
- 389. δέδορκε, sees; 96, note; Aj. 1, note.
- 393. And yet the riddle was not one for any chance comer to expound. elvas with gen. 411, note.
- 397. δ μηδέν είδάς, not who really knew nothing, οὐδέν, but who seemed to know nothing.
- 406. δεῖ, with two constructions, (i.) gen. rei; comp. 394; Jelf, § 529, 1; (ii.) inf. σκοπεῖν. ἄριστα, adverb.
- 408. εξισωτέον, κ.τ.λ., yet equality in reply must be established equally [to us both.] το with inf. = subst.
- 411. So that I shall not be enrolled as the client of Cleon (as [belonging to] Creon as my master.) Elvai, with a gen. = to belong to, to be [the property] of—; here we merely have in its place a verb denoting to be enrolled as the property of Jelf, § 518, 2. Perpodipous, Jelf, § 407.

「v. 416-488.

- 416. τοις σοισιν αὐτοῦ. Comp. El. 1390, note.
- 420. βοῆς σύμφωνος, 212, note. 422. δόμοις, dat. loci.
- 425. Which shall make (represent) you equal to yourself (i.e. as what you are, in your true light,) and equal to your children (i.e. as their brother.)
- 428. οὐ γὰρ ἔστι [τιs] βροτῶν ὅστις κάκιον σοῦ ἐκτρ. who shall be destroyed more dreadfully than thou.
- 430. οὐκ εἰς ὅλεθρον [ἄπει]; 80 1146.
- 433. [I called you], for. ξπει, since [otherwise], 82, note. οίκους, acc. of motion to. ἐστειλάμην = μετεστ. So 860.
- 449. ἄνδρα. attracted to the case of the rel. El. 652, note.
- 452. [Being] by report a foreigner sojourning among us, &c. Change of constr. from part. [ων] to indic. φανήσεται.
- 454. ξυμφορά, 33, note. ἐκ, after, or instead of. Jelf, § 621, 2.
- 462. φάσκειν, El. 9, note. 467. σθεναρώτερον, adv.
- 475. πάντα [ἰχνεύματα], to search with every search for, &c. ἄνδρα and πάντα double acc. N.B. ἴχνεύειν, see 83, note.
- 480. ἀπονοσφίζων, shunning; as if for mid. Comp. 693.
- 483. Terrible alarms does the wise augur stir up, alarms neither credible, nor rejecting credibility; or perhaps seird = cogn. acc. as in 475. Or else deirà adv., terribly does ---excite [me] who neither believe nor deny the matter.
- 487. i. e. I see nothing present or likely to occur (δπίσω, in the future), to support what Teiresias said.
- 488. For what quarrel there existed with the Labdacida or the son of Polybus (i. e. was between Laius and Edinus), never at any former time, nor now as yet have I

- learnt, from which particular thing (8h) by (or after) proof I shall go against the popular prevailing fame of Œdipus.
- 497. But at any rate Zeus and Apollo are intelligent, &c; but that seer amongst men knows more than I, is no true judgment; though in wisdom a man may surpass [another s] wisdom. But never would I, till I saw the saying (of T.) proved right, assent to those who blame him.
- Therefore [τφ] from my judgment never shall he incur
 the charge of wickedness,
- 516. πεπουθέναι [τι] φέρον. 522. κεκλήσομαι, 411, note.
- 526. τοὺς κ.τ.λ., said what he said, falsely. El. 302, note. λέγοι, 309, note. 528. ἐξ, with ; El. 455, note.
- 533. δστε Ίκου, as that you have come.
- 534. τοῦδε τάνδρός = έμοῦ,
- 538. γνωριοΐμι, Att. fut. for γνωρίσσιμι &s depends on some word to be supplied from 537, e.g. [ἐλπίζων,]
- 542. 8, which thing, relat. to ruparvida, the abstract thing.
- 543. oloθ' &s ποίησον, probably arose from a transposition for ποίησον, oloθ' &s; Knowest thou what thou must do?
- 547. τοῦτ', scil. that I am not so. 555. ħ οὐκ, 332, note.
- 558. $\pi \delta \sigma$. $\chi \rho$., how long ago? at the distance of what time?
- 561. i.e. the time would be long and old, if it were measured out.
- 572. He would never have spoken of the murder of Laius as mine (i. e. done by me.)
- 579. ἐκείνη, dat after τὰ αὐτά; comp. 284. νέμων, holding.
- 583. ώς έγὼ [έμαυτφ δίδωμι]. 585. δυ ελέσθαι.

- 597. alκάλλουσι, flatter: altered from δικαλουσι, call me forth to present their petitions to you.
- 598. For their obtaining all they wish depends on that; lit., for that all things should happen to them, &c.
- 599. κείνα, see 585, 591, 592. 602. τλαίην [δράν].
- 603. And, as a proof of this, &c., ἔλεγχον, acc. in appos. with the sentence; Wor. § 144. Comp. Aj. 559.
- 608. χωρίs, separately, by itself, i.e. either without my defence, or without other proof. 612. παρ' αὐτῷ = αὐτοῦ.
- 616. He hath spoken well, in the estimation of one who is cautious of falling, i. e. as he would acknowledge who is cautious. For dat. εὐλαβουμένω comp. 40, note.
- 626. τὸ γοῦν ἐμὸν [εδ φρονῶ.]
- 628. [τί δ'] εἰ κ.τ.λ.; ἀρκτέον γ' ὅμως [ἔστι μοί.] Still I must rule. No! not when you rule badly; gen. abs. agrees with [σοῦ]. Others make ἀρκτέον pass., you must be ruled. No! not by one who, &c.
- 636. ἐπαισχύνεσθε κινοῦντες, are ashamed to. El. 24, note.
- 637. o'kovs, acc. of motion to a place. o'bk el; fut. 2nd. pers. with o'b in interrog. = imperat. Then in the 2nd. clause μη ο'ισετε = nearly ε'άσετε, so that o'bk (which belongs to this clause as well as the first) μη-ο'ισετε = σ'bk ε'άσετε, and = imperat. Comp. Aj. 75. Will you not go home, and avoid raising, &c.? Jelf, § 413, 2.
- 640. N.B. δυοίν, monosyll. by Synizesie. Wor. § 10, obs. ἀπδκρίνας. Comp. El. 1193, πρότρέπει. A syll. short by nature is sometimes but seldom lengthened by the tragedians; rarest at the junction of a prep. with a verb. Having chosen [one] out of two. Trach. 100; El. 1320.

- .645. τι [τούτων] ών. 650. θέλεις [1ν'] εἰκάθω;
- 656. That you should never, where the tale is unproved, condemn (βαλεῖν ἐν αἰτίᾳ = ἐμβαλεῖν ἀιτίᾳ) a friend who is under curse, (such as Creon had impredated 644.) Comp. 608. [Herm. ἐναγῆ, criminis suspectum.]
- 658. ἐπίστω (for ἐπίστασο,—ταο) ζητῶν. El. 24, note.
- 660. οὐ [μὰ] τὸν κ.τ.λ. 1088; Ελ. 1068.
- 661. ἐπεί, for. ὅτι πύματον δλοίμαν = ἀπώλειαν ἤτις πυμάτη (= πυμάτην) δλοίμαν. cogn. acc. Comp. 344.
- 665. $\phi\theta v ds$ for $\phi\theta v dv ds$ in antistr., 694.
- 668. προσάψει, either neut., comp. El. 21, with nom. τάδε κακά, shall be added; or transit. with nom. γα, if it shall add σάδε κακά τοῖς πάλαι. If we read new τάδ εί κ.τ.λ. the sense is, both the wasting land and the prospect of the addition of your quarrel to our former evils afflict my soul; the sentence τάδ εί—σφών being taken as a 2nd nom.
- 678. δήλος εἶ στυγνὸς [ων], you shew that you feel bitterness (towards others, comp. Œd. Col. 1173.) while you yield; βαρὸς δ' [ĕσει], but you will be dissestified, disgusted, with yourself (comp. the character described by Arist. Eth. iv. 11, § 10), when you have come to an end of your wrath. περάσης = els πέρας ἔλθης, or πέραν ῆς. θυμοῦ, gen. after πόραν (Jelf, § 526) in περάσης.
 Οτ, and when you have gone too far in your wrath.
- 677. ἀγνῶτος act. signif. (as inf. 1133) == ἡγνοηκότος με, not knowing me, my real character. You, equal to myself; appearing in my true light, as I really am; comp. 425. Or, woright. ἐν τοῦσδε, in the sight of these, the Chorus.
- 680. μαθούσα γέ. [I will do se] as soon es I have learne, &c

- 681. ἀγνώς, either pass. signif. unknown, uncertain, as Ant. 1001; an unproved suspicion from words arose; see 657: or act. as in 677, without [real] knowledge.
- 688. τουμόν παριείς, κ.τ.λ. neglecting my interest, and blunting my heart (disheartening me). Or, blunting thine heart, i.e. thy good feelings towards me.
 - 690. Kπορον ἐπὶ φρόνιμα, resourceless for all wisdom (matters of prudence,) without a way to wisdom.
 - 693. el with indic., followed by ἄν with opt. (here thrown into inf. because dependent on ἴσθι) is used 'when the condition is a determinately expressed case, and the consequence is merely possible.' Matth. § 524. obs. 2, 1.
 - 695. οδρισας, 2nd. sing. 1. aor. ind.; οδρίσας, part. nom. masc. κατ' δρθόν, on direct [course]. 696. Supply γενεῦ.
 - 699. ὅτου πρ. μῆνιν, anger for...; Comp. El. 100, note.
 - 701. Κρέοντος, gen. placed absolutely, as if governed by περί. Answering to δτου πράγματος, 699. Κρέοντος δία βεβουλευκώς έχει = Κρέοντος βουλευμάτων.
 - 706. ελευθεροί στόμα, keeps his own tongue clear from blame.
 - 707. ἀφείς σεαυτόν, scil., from care.
 - 709. = βροτός οὐδείς μετέχων, έχων [μέρος], μ.τ.
- 717. But three days did not separate the birth of his child (from what followed, scil. καί νιν κ.τ.λ.); did not elapse after the birth, before, καί—. καὶ is used after definitions of time, where we should use a particle of time, for it denotes the close connection of things, whether in time or otherwise. For βλάστας = birth, comp. El. 440.
- 718. νιν άρθρα. The 2nd. subst. limits the idea to a part of the 1st. Comp. Aj. 310, δνυξι χερί.

- 719. 8005, Cithæron. N.B. -oir aßa- tribrach.
- 724. δν, gen. after ἐντρέπου. Comp. 1226; μερίμνης, 728; Aj. 90, note; El. 182, 519, notes.
- 725. Er xpelar, lit. the necessity of which things, for, which things as necessary; necessitas rei pro re necessaria.
- 731. $\lambda \eta \xi \alpha \nu \tau' \xi \chi \epsilon_i$ nearly = $\xi \lambda \eta \xi \alpha \nu$, Jelf, § 692.
- 784. ἀπὸ to be supplied before Δελφών.
- 785. τοῖσδε, since these things. τοῖσδε πεπραγμένοις. Dat, of that action with reference to which the time is measured; a kind of dat. commodi, Jelf, § 597.
- 741. $\xi \chi \omega \nu$, supply $[\tilde{\eta} \nu]$. $\chi \nu o d \zeta \omega \nu$ (742), same construction
- 745. obs eldéral = λεληθέναι, 366. I seem to have unwittingly thrown myself. For λανθάνειν with part. Wor. § 165, obs.
- 747. ἀθυμῶ μή. Jelf, § 814.
- 751. ela, neut. pl. adv. comp. 763, 915; Jelf. § 869, 5.
- 761. ἐπὶ to be supplied before ἀγρούs. Comp. 784.
- 765. πωs αν μόλοι, would that, &c. Aj. 389. Jelf, § 427, 4.
- 771. ob μή with subj. aor. = strong fut. Jelf, § 748. δλπίδων, gen. after τοσοῦτον, see 125, note. Since I have come to such a pitch of hope. Comp. 836.
- 773. διὰ τύχης ἰών = ἐν τύχη ών. El. 1509, note.
- 776. πρίν, until; used (after both neg. and aff. clauses,)
 when both actions are represented as past. Jell. § 848. 8.
- 780. és elns, opt. after nadel, historic pres. comp. 1241.
- 781. hulpar, acc. temporis. Rentanou (x620).

- 784. oi δè κ.τ.λ. They are vexed because of τὸ ὅτ٠, against τῷ μεθ. Dat. incommodi; Jelf, § 601, 1.
- 785. τὰ κείνοιν = κείνω, El. 89, 261, notes. Acc. after ἐτερπόμην, was satisfied with; comp. 936, note.
- 787. μητρός, gen. after λάθοα, priv. adv. Jelf, § 529, 2.
- 788. δν. i. e. ἐκείνων, ὰ ἰκόμην, ἄτιμον. Comp. 862. ἰκόμην = I came to consult him about, and so takes acc. ā. Gen. after ἄτιμον, dishonoured, i. e. unanewered, in those things which, &c. See Jelf, § 529, obs. 3.
- 809. κάρα, acc. after καθίκετο. Compounds of κατὰ (of aiming at a person) generally take gen. Jelf, § 629, obs.
- 810. Τσην [τιμωρίαν]. 815. τοῦδε ἀνδρός = ἐμοῦ, 584, 1018,
- 817. run = it is not permitted to any one to-; run (818) = that ony one should. This change of construction might be avoided by reading run in 817.
- 819. ἀθείν δέ. Supply [χρή] from μὴ ἔξεστι, 817; comp.
 241. τάδε, explained by τάσδ ἀράς, in apposition.
- 822. ἄρα; 1014; El. 614, note. 828. ταῦτα [ἔρχεσθαι.]
- 832. πρόσθεν ή = πρό τοῦ ίδεῖν, οι πρόσθεν ή ίδοιμι.
- 840. ool rabra, the same things with you. 284; El. 269, note.
- 842. That he spoke of robbers, how that they killed him, = bs λησταί νιν κατακτείνειαν. Comp. 780.
- 845. τοι̂ς πολλοι̂ς, those many whom you spoke of. El. 931.
- 347. due bémov. e long before initial à. Comp. 71, note.
- 818. Inicraco rotnos às parèr àte.
- 861. el 8º oda, El. 199, note. Th. 200, in any respect.

- 852. He never will shew, rightly proved, that the murder of Laius was thy deed at least, since L. declared that he-.
- 857. So that not for an oracle's sake at least would I turn my eyes this way nor that henceforth. μαντείαs, gen. after οδνεκα. El. 887, note.
- 860. στελούντα = μεταστελούντα. Comp. 433.
- 862. Δν, i. e. τούτων & ού σοι φίλον έστί με πράξαι.
- 863. Would that fortune might be with me while I observe, &c.; i. e. would that it might be my lot to observe, &c. φέροντε, mid. more usual; El. 1096. Particip. for inf.
- 864. λόγων, gen. of that in which αγνεία should be shewn.
- 865. δν = περί δν, respecting which, &c. Comp. Lat. leges majestatis = leges de læsa majestate.
- 867. di' albépa, in heaven. fem. here only in Soph.
- 868. νιν = αὐτούς, i. e. νόμους. 869. N.B. ανέρων.
- 873. δβρις, &c., supposed to refer to Alcibiades.
- 874. el for f/r, see 198, note.
- 876. Having escended to the highest [part of the] precipice, it rushes down (acr. for pres.) into a calamity (comp. El. 48) where [a man] uses not his foot to any purpose. Liv. vi. 17; 'in præcipitem locum tollere.' ἀπότομον used as subst.; comp. Virg. Æn. xii. 687, 'Fertur in abruptum.'
- 881. λήξω Ισχων, will cease to hold.
- 883. oπέροπτα, neut. pl. for adv. contemptuously.
- 885. Alkas dobbytos, unterrifted by Justice. El. 849, note. 889. 18 neptos. Comp. 526, note. If he shall faid to ga

- his gains righteously and to restrain himself from unholy things, or shall cling to things that should not be touched, in his madness, $(\mu\alpha\tau\dot{\alpha}(\omega\nu)$. N.B. el (not el $\mu\dot{\eta}$) is to be repeated after $\dot{\eta}$. 891.
- 892. ἐν τοῦσδε, in these circumstances; in this case (if divine things are despised.) εὕξεται, shall boast that he wards off from his soul the darts of wrath. Οτ ἔρξεται, shall restrain himself so as to, &c. Οτ ἔξει, shall be able to, &c.
- 899. "Aβaiσi, dat, loci, Town in Phocis. Herod. vili. 88.
- 901. Unless these things shall so agree (scil. oracle with fulfilment) that they be pointed out by all men as notable examples. Comp. Hor. Od. IV. iii. 22. ἀρμόσει neut.
- 903. εἴπερ ὄρθ' ἀκούεις, if you are rightly so called. Comp. audis, Hox. Sat. II. vi. 20.
- 907. ἐξαιροῦσιν, [men] are disannulling; referring to 857.
- 911. ἄνακτες, lords; comp. 85, 284; explained in 1223. .
- 917. ἐστὶ τοῦ λέγοντος. Comp. 411, note. el λέγοι, if one chance ever to speak. ħν λέγη, if he (the particular one referred to) should speak.
- 936. Exos, acc. of object after neut. verb of emotion, #8occ. 785; Aj. 136, 790, 1085. Wor. § 138, obs.
- 947. 12 coré. An exclamation, not interrogative.
- 951, εξεπέμψω; hast thou sent for me? Comp. 860.
- 957. σημήνας γενο $\hat{v} = \sigma \hat{\eta} \mu \eta \nu \sigma \nu$. 961. Ν.Β. σμικρα.
- 963. Yes! and long too is the time through which he lived; i. e. he [by his life] was commensurate with a long time.
- 166. Spris, acc. contr. for Spribas. Wor. § 26, obs. 4.

- 968. κεύθει, used neut. Comp. 153, note.
- 969. ἄψαυστος, act. signif. 191, note; pass. construction, and so taking a gen. comp. 885. I touched not the spear, [and so caused not his death,] unless perchance he died through regret for me. ἐμῷ πόθφ, comp. 337, note; El. 343, note.
- 977. δ κ.τ.λ. since for him fortune rules all; and he has no clear foreknowledge of aught. τὰ τῆς τύχης = ἡ τύχη, 785, note. δ dat. commodi.
- 979. Tras Strait oris, as one might happen to be able. See 314, note; and Jelf, § 868, 3.
- 980. φοβοῦ ès, be frightened about; Ant. 376. Trach. 1211; 1243. μητρὸς μαντ., oracles about your mother; comp. 865.
- 983. παρ' οὐδέν, as nothing; El. 1327, note. βάστα, 883, note.
- 984. Δυ έξείρητο εί μη 'κύρει. See El. 374, note.
- 988. ξυνίημ'. Comp. 628, ξυνίης; but El. 131, ξυνίημι.
- 991. τί δ' ἔστ' ἐκείνης, what is it in her? gen. with dem. or interr. pron. shews in whom a quality is found.
- 993. -τον ή οὐ=iamb. 332, note. -χἴ θεμἴ, tribrach=iamb.
- 997. The pass. properly has for its nom. that which was the acc. (object) of the act., the nom. of the act. being changed to gen. gov. by ὑπό, πρός. ἀπό, or ἐκ. If the act. governs a gen. or dat. the pass. is generally used impersonally, the object being left in the gen. or dat. Sometimes this gen. or dat. is made the nom. to the pass. Here act. ἐγὼ ἀπώκουν μακρὰν τῆς Κορίνθου; pass. ἡ Κόρινθος μακρὰν ἀπωκεῖτο ἐξ ἐμοῦ. ἀπωκεῖτο expresses two acts, leaving, and living elsewhere; Corinth was deserted and dwelt far from by me.
- 1002. εγώ ούχί. 832, note. 1005. [διά] τοῦτο.

CEDIPUS TYRANNUS. [v. 1007—1088.

- 1007. τοῖς φυτεύσασω, i. e., my mether, so 1912, 1176; plur. for sing. 366, note: masc. for fem. El. 399, note.
- 1008. Indos el eldés, vou evidently know: comp. 866.
- 1014. $\pi \rho \delta s \delta i \kappa \eta s$, El. 1211, note. $\delta \rho' = \delta \rho' \circ \rho'$; \$22, note.
- 1016. ἐν γένει, == έγγενής, σοι. Comp. 1480.
- 1019. But how can he who begat me be in the same relation to me as he who is nothing to me?
- 1023. ἀπ' ἄλλης χειρός [λαβών.] μέγα = μεγάλως.
- 1027. προς τί, for what? τόπους, [through] &c.; Aj. 30.
- 1029. Ent with dat. on the condition of-for hire.
- 1030. [Yes, I was in that humble state indeed,] but, &c.
- 1034. ποδοίν gen. after διατόρους, piercing thy feet; 150, note.
- 1037. Supply [was this thing done?] 1034.
- 1040. our refers to the 2nd question in 1039, not [myself.]
- 1046. εἰδεῖτ' ἄν, for εἰδείητ' ἄν, plupers. opt. as from a form. εἴδημι. Jelf, § 313, obs. 4.
- 1050. kalpos, with inf. comp. El. 1338, note.
- 1058. δπως φανώ, Jelf, § 811. 1065. μη οὐ, 12, note.
- 1074. δπως μή, Jelf, § 814. ἀναρρήξει, trans. I fear lest she shall burst forth evils, &c.; then 1076, ἡηγνύτω, let her &c.
- 1082. της, comp. 200, note. So τφ, 1102.
- 1088. ob for ob µd, comp. 660. No, by Olympus, inexperienced, O Citheron, shalt thou not continue to be on tomorrow's full moon, but that thee both [we] should magnify as natputerar, &c., and that thou shouldest be celebrated in

dance by us, as bearing, &c. i.e. O.C., thou shall not fail to be praised &c. by ms. N.B. change from set to pens. construction in the two infin. clauses. μh ob, see 1065. The universal of part sec. of time; Jeff, § 577.

- 1096. For the order of poise, ool de, see El. 150, note.
- 1100. Hards uposurhasbaira, approached by Pan. Or was it some maiden [approached] by Loxist?
- 1112. whas with press we have been long seeking, and do still seek. ev. by, through, rede re drept, the Corinthian.
- .1117. γάρ in answers often elliptical. [προδχω], δγνωκα γάρ.
- 1121. σοτος σό, voc. heus tu. Jelf, § 476, a. Aj. 71, 89.
- 1125. τὰ πλ. τοῦ βίου, the greatest part of my life. 125, note.
- 1128. olova μαθών, are you conscious of having there by chance known this man? 1180. \ τυναλλέξαs, or of having in any way met with him ere now? So 1181. El. 24, note.
- 1136. Instead of carrying on the sentence ἐπλησιάζομεν ἀλλήλοις, Soph. has left the former clause, (δ μὲν) incomplete, and referred the verb to the 2nd. subject only. ἐπλησίαζον has acc. of the place where (τάπον); dat. of person; and acc. of the length of time, Jelf, § 577.
- 1138. χειμώνα, dat. is more usual in definitions of time.
- 1140. ἡ οὐ = monosyll., comp. 993, note. λέγω κ.τ.λ. = τούτων, ἃ λέγω, ἢ τι πεπραγμένον ἐστιν, ἡ οὐ ;
- 1174. πρός τί χρείας; For what purpose?
- 1176. rous rendras, his mother; So 1184, 1185. 366, note.
- 1182. Δν εξήκοι = fut., comp. 95, note.
- 1187. You nal to undér, just as nothing. Comp. 812. Jell., § 594, obs. 4; Lat. Agus ac.

- 1190. φέρει for φέρεται. 1191, δοκείν [εὐδαιμονίαν φέρειν.]
- 1193. παράδειγμα in appos. with τον σον δαίμονα.

- 1194. βροτών οὐδέν, nothing [in the lot] of mortals.
- 1196. The address is turned from Œdipus to Zeus (1199); so that δστις, which is relative to the antecedent Οίδιπόδα, is in the third person, and takes ἐκράτησε for ἐκράτησαs. For that he, O Zeus, having with extreme success (lit. in excess) hit the mark, acquired all-blessed heppiness. πάντα adverbial acc. Jelf, § 579, 6.
- 1200. θανάτων, gen. after πύργος, a tower of defence against death; a warder off of death; comp. Ant. 1184. Virg. Æn. i. 27, "spretæ injuria formæ." ἀνέστα, construction changed: for ἀναστάς, being coupled by δὲ to φθίσας μέν. See 452, note.
- 1202. καλεί, address turned again to Œdipus.
- 1203. τὰ μέγιστα, cognate acc. Comp. 264, note; 1223.
- 1204. ἀκούειν, so far as I hear. Comp. 82, note; El. 410, note; not dependent on ἀθλιώτερος. Comp. 1220.
- 1205. Supply ἐν before ἄταις; comp. 761; though ἐν seems superfluous after ξύνοικος, comp. 1239; El. 231, note. Το ξύνοικος supply μᾶλλον from ἀθλιώτερος, Jelf, § 783, λ. ἀλλαγῆ, through change.
- 1208. For whom μ.λ.a. sufficed, that he as child & π. θ. should enter it. πail her child; πaτρ her husband, father (of other children.)
- 1214. τεκνοῦντα and τεκνοῦμενον agree with γάμον instead of the husband who contracted it.
- 1217. είθε μήποτ' είδόμαν. Jelf, § 856, obs. 2.
- 1219. &s περίαλλα, excessively; comp. El. 1438, note.

- 1226. ἐντρέπεσθε with gen. Comp. 724, note.
- 1228. είψαι στέγηε [ἐκεῖνα] δσα κεύθει. είπτω (or είζω,) taking doub. acc. Jelf, § 583, 130.
- 1231. af φανῶσι, subj. without ἄν, expressing the indefiniteness belonging to a general statement, El. 1058, note.
- 1232. ήδεμεν, Sophoclean 1st. pl. pluperf. for ήδειμεν from είδω, οίδα. Jelf, § 313. τὸ μὴ οὐ. Comp. 283, note.
- 1234. elπεῦν, inf. after τάχιστος, like Lat. supine in -u; equivalent to subst. with or without κατά. Supply [ἐστί.]
- 1246. σπερμάτων, pl. for sing. scil. Œdipus. So 1248, τοῖς οδοιν αὐτοῦ, to his own son.
- 1248. παιδουργίαν for παιδουργόν. Comp. 85, note.
- 1249. διπλοῦς for fem. Comp. El. 614, note.
- 1251. Construction, χ. μ. ἐκ τῶνδ' ἀπόλλ., οὐκέτ' οίδα.
- 1256. έξαιτών does not apply so well to γυναῖκα κ.τ.λ. from it supply seeking. Comp. El. 182, note.
- 1259. ἀνδρῶν, i. e. ἡμῶν. 1260. és, comp. 11, note.
- 1265. $\beta \rho \nu \chi \eta \theta els$, depon. with aor. pass. $\gamma \hat{p}$, dat. loci.
- 1267. δέ, El. 27, note. τὰνθένδε, El. 1307, note.
- 1271. οὐκ ὄψοιντο, saying such things as these, that they should not see him. Opt. fut. in orat. obliq., where indic. fut. would be in orat. recta. Jelf, § 885, 3. [Herm. reads ὄψαιντο, i. e. saying [that he did it] because they did not see, discover, what evils he did and suffered before.]
- 1273. ἐν σκότφ ὀψοίατο answers to οὐ γνωσοίατο. In darkness, i.e. not at all. Comp. Œd. Col. 131, 1575. -οίατο, Εl. 211, note.

84 ŒDIPUS TYRANNUS. [v. 1277—1328.

- 1277. They sent forth not [mere] drops, &c.
- 1253. Thuépa for thi huépa, the i subscript being lost.
- 1285. οὐδὲν ἐκείνων ὀνομάτων δσ' ἐστὶ κακῶν πάντων.
- 1286. exeλη κακού, rest from evil. Comp. Aj. 195, note.
- 1289. τον μητρός... an aposiopesia. 1291. δόμοις, dat. leci.
- 1293. μεῖζόν ἐστιν ἡ ὅστε φέρειν δύνασθαι τινά. When a subject is compared with a whole proposition as being in some quality opposed to what is stated therein, the prop. is introduced after the comparative by ἡ with (or sometimes without) ὅστε and an infin. clause.
- 1296. οἶον ἐποικτίσαι. After a comparative demonstrative pronoun, the corresponding relative is often used instead of the regular ἄστε, while the following clause still remains infinitive, as if after ἄστε; thus the clause becomes adverbial, instead of adjectival: Jelf, § 836, 5.
- 1301. μείζονα [πηδήματα] acc. cognate. Comp. 264; 1827.
- 1311. "b' ἐξήλλου, an exclamation, not interrog., comp. 947; whither didst thou leap forth! ' quo tendebas, cum ista deinceps in me mala cumulares.' imperf. from ἐξάλλομα.
- 1312. es δεινον [eξήλλετο.] ἐπόψιμον. fit for sight, i.e. fit to be seen; pass. Adj. in μος express a fitness for that which the root expresses; and hence sometimes appear to be act. sometimes pass. φύξιμος (Ant. 786,) fit for flight, i. e. able to fly from—; act.
- 1317. olor applies in sense equally to οίστρημα and to μνήμη. How at the same time!
- 1823. Snopéveis knoevor, you endure to attend. Jelf, § 687.

- 1827. τοιαθτα [μαράσματα]. Heis 2nd acc. after μαράναι.
- 1339. mässä tribrack-pores in antists., 1850. See 190, nota.
- 1331. νιν = airds (δψεις). 1335. δτφ γε, El. 187, note.
- 1337. What object of sight &c. is there for me? i.e. what can I behold, or love, or what can address me so that I should hear it with pleasure? βλεπτόν, στερκτόν, like ἀκουστόν (1312), verbal adj. in τόs. = object of sight, love, hearing. ήδον α in sense applies to the whole.
- 1847. vov gen. comp. El. 920, note.
- 1348. How could I have wished never to know you; how I wish I never had known you. ἡθέλησα [άν.] 256, note.
- 1351. ξρῦτο. mid. imperf. contr. for ἐρύστο from ἐρύομαι.
 Jelf, § 291, 4, obs.
- 1854. ouk fir. Then had I died I should not have been &c.
- 1356. This would have been to my pleasure too. Jelf, § 599, 3.
- 1359. βροτοῖs, by men. νυμφίος [τούτων, for ταύτης; 1246, note.] ἀφ' ὧν ἔφυν. So 1361, δμογενής [ἀπὸ τούτων] ἀφ' ὧν. δμογενής active.
- 1368. [av] ήσθα. 256, note. 1372. els Αΐδου [δόμον].
- 1373. Against whom deeds have been done by me greater than, i.e. too great for the rope, expiation by hanging.
- 1876. βλαστοῦσα by hypallage for βλαστόρτων. A subst. with a gen. subst. after it are often used as if they were combined into one subst., and the adj. which more properly belongs to the gen. is made to agree with the former subst. Thus here τάκνων is the principal idea. but the adj. agrees with δψις. προσλεύσσειν εμοί, for me to see; explanatory infin. after δψις. Jeli, § 657.

ŒDIPUS TYRANNUS. [v. 1377—1427.

- 1377. Supply shall they be seen; and in the next verse also.
- 1379. τῶν for relative ὧν: comp. 1055. El. 205. note.
- 1380. I, the one man of all most nobly born in Thebes.
- 1386. If there had yet remained any means of closing the source of hearing (hearing fountain) through my ears, I should not have refrained from, &c. el ην, κ.τ.λ. El. 374, note. τὸ μη, neg. after verb. of prohibition. Jelf, § 749, 1.
- 1389. Iv 7, so that I should be; in which case I should be. So &s & eta, 1392. El. 1134, note. Wor. § 176, obs. 2.
- 1391. 3rd foot, -ρων τί μ' ε-, a dactyl.
- 1396. κακών gen. after ὅπουλον. Festering beneath with ills; 83, note. 1397. εὐρίσκομαι ών. Jelf, § 684.
- 1400. For τούμοῦ πατρὸς αίμα. 1376, note. El. 1390, note.
- 1401. Anacoluthon; for -δτι, δράσας οδ' έργα έδρασα, εδτα τοιαῦτα έπρασσον. Οτ δτι superfluous.
- 1410. δπως τάχιστα. El. 1438. 1415. οδός τε. 24, note.
- 1416. av, gen. in respect of.
- 1417. τὸ πράσσειν κ.τ.λ. for action and advice. Inf. with neut. art. stands as acc. object of the verbal action preceding; or after adj. (El. 1080, note) as the object in respect of which it is asserted, Jelf, § 670. Aj. 114.
- 1424. Addressed to the attendants and all, see 1429.
- 1427. deuxebrau, inf. after aldesorbe = respect the sum, [an forbear to] shew. 7d relative. 1379, note.

- v. 1430-1466.] ŒDIPUS TYRANNUS.
- 1430. τοῖς ἐν γένει [οδσιν] = ἐγγενέσιν; dat. after εὐσεβῶς ἔχει = εὐσεβὲς ἐστί.
- 1432. You have withdrawn me from my expectation, scil. by your kindness.
- 1434. πρός σοῦ, for thy good; e re tua; Wor. § 198, a.
- 1435. τοῦ (τίνος) χρείας gen. after τυχεῖν. And what do you entreat me thus earnestly that you may obtain?
- 1437. μηδενδs gen. after προσήγοροs, conversing with none, act. as in 1338; Jelf, § 494; or addressed by none, pass. as Phil. 1353; Jelf, § 483, obs. 3.
- 1438. ἔδρασ' ἄν, εἰ μὴ ἔχρηζον. El. 374, note. τσθ' ὰν [δεδρακέναι με.] Comp. 937. Or, ἄν may be redundant.
- 1442. Ινα χρείας, Jelf, § 527. 1445. τάν for τοι άν.
- 1447. της κατ' οίκους [ούσης]. so 1430, note.
- 1451. £a scans as a monosyllable; so 1513.
- 1454. ἀπωλλύτην, were for destroying; designed to destroy.

 The imperf. expresses an action contemplated, but not completed; finished so far as the agent was concerned, where another's co-operation is needed. Jelf, § 398, 2.
- 1457. θνήσκων, when just dying. μή, except; if not.
- l 162. ταῖν δ' ἀθλίαιν [προθῆ μέριμναν.]
- 1465. ψαύσιμι opt. after δσων indef. El. 1878, note.
- tos. μέλεσθαι inf. for imper. pray take care. El. 9, note. we, for me, dat. commodi.

- 1472. row mase, for fem.; my daughters. El. 399, note.
- 1474. τὰ φίλτατα, neut. Comp. Œd. Col. 1110; Phil. 484
- 1478. ὁδοῦ, gen. pretii, of the thing valued: for this journe (by which thou hast brought them): the payment or re ward is described in 1479. Jelf, § 519.
- 1483. Which contrived for your father's formerly bright eye that they should see thus, i. e. not at all; 1278, note.
- 1488. οΐον [βίον] βιώναι. cogn. acc.
- 1490. κεκλαυμέναι, act. sig., having wept; hence in tears.
- 1493. τls παραρρίψει [κίνδυνον] λαμβάνων; who will ru the risk of receiving? Partic. comp. 1323, note.
- 1495. σφών τε [γονεῦσιν].
- 1498. Town Sowep. Constructions of Toos; i. with dat.; ii. with καί and same case as the subject; iii. with &s. iv. with relative. Jelf, § 594, obs. 4.
- 1500. δνειδιείσθε, fut. mid. Att.; such taunts shall ye re ceive on yourselves; almost—pass. fut. τοιαθτα cogn. acq
- 1503. -κέως άλλ' = iambus. 1505. σφε περι- tribrach
- 1518. That I may live where fate (fitness) permits me.
- 1521. άφοῦ, let go; loose yourself from; with gen. Jelf, § 581
- 1523. ob σοί κ.τ.λ., did not benefit you in your life.
- 1524. λεύσσετ' είς δσον κλύδωνα Οἰδίπους δδε ἐλήλυθεν.
- 1526. ζήλφ καὶ τύχαις = ζηλωταῖς τύχαις, by figure ἐν το δυοῖν, like 'pateris et auro,' Virg. Georg. ii. 192. ἐπ το πόπων [τ] = invidit, Cic. Tusc. iii. 9; who did envy the good fortune of his citizens. [Herm. by τ'

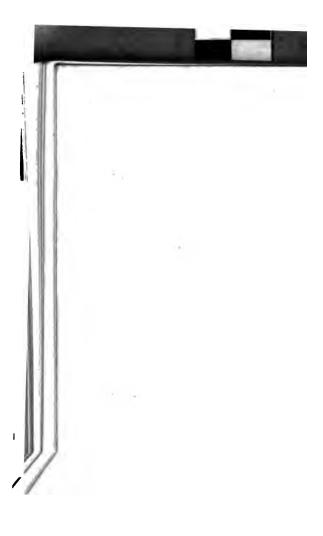
r. 1529.]

ŒDIPUS TYRANNUS.

89

ζηλών π. και τ. έπ.; whom which of the citizens did not congratulate, and envy his fortune? Musg. ζήλφ π. τη̂s τύχης ἐπέβλεπε; did not look on with envy because of—gen. El. 920, note.

529. πρὶν ἄν is used with subj. after a neg. clause, of something fut.—ἐὰν μὴ, until. Jelf, § 848, 4. Wor. § 177, obs. 2.

			•
		•	

·